

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2018 m. kovo 12 d.
(OR. en)

7064/18

Tarpinstitucinė byla:
2018/0043 (COD)

EF 74
ECOFIN 233
CODEC 366
IA 63

PASIŪLYMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinio sekretoriaus, kurio vardu pasirašo direktorius Jordi AYET PUIGARNAU
gavimo data:	2018 m. kovo 12 d.
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriui Jeppe TRANHOLMUI- MIKKELSENUI
Komisijos dok. Nr.:	COM(2018) 94 final
Dalykas:	Pasiūlymas dėl EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVOS dėl padengtųjų obligacijų emisijų ir viešosios priežiūros, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2009/65/EB ir 2014/59/ES

Delegacijoms pridedamas dokumentas COM(2018) 94 final.

Pridedama: COM(2018) 94 final

EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2018 03 12
COM(2018) 94 final

2018/0043 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

**dėl padengtujų obligacijų emisijų ir viešosios priežiūros, kuria iš dalies keičiamos
direktyvos 2009/65/EB ir 2014/59/ES**

(Tekstas svarbus EEE)

{SWD(2018) 50} - {SWD(2018) 51}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Šiandien Komisija priėmė kapitalo rinkų sąjungos stiprinimo priemonių rinkinį kartu su komunikatu „Kapitalo rinkų sąjungos sukūrimas iki 2019 m. Metas spartinti darbus“. Rinkinį sudaro šis pasiūlymas, taip pat pasiūlymas sudaryti palankesnes sąlygas tarpvalstybiniu mastu platinti investicinių fondų vienetus ar akcijas, pasiūlymas dėl taikytinos teisės, kai reikalavimų perleidimas daro poveikį tretiesiems asmenims, ir komunikatas dėl taikytinos teisės, kai vertybinių popierių sandoriai daro poveikį nuosavybės teisėms.

Padengtosios obligacijos – kredito įstaigų išleisti skoliniai įsipareigojimai, užtikrinti tikslinė turto grupe, kurios atžvilgiu obligacijų turėtojai, kaip privilegijuotieji kreditoriai, turi tiesioginio atgręžtinio reikalavimo teisę. Kartu obligacijų turėtojai, kaip paprastieji kreditoriai, turi teisę teikti reikalavimą emitentui. Ši tvarka, pagal kurią galima teikti reikalavimą tiek užtikrinamojo turto grupei, tiek emitentui, yra vadinama dvigubo reikalavimo tvarka.

Padengtąsias obligacijas leidžia kredito įstaigos; jos yra svarbus ir veiksmingas Europos bankų finansavimo šaltinis. Jos palengvina hipotekos paskolų ir viešojo sektoriaus paskolų finansavimą ir taip leidžia skolinti platesniu mastu. Palyginti su kitais bankų finansavimo šaltiniais, kaip antai turtu užtikrintais vertybiniais popieriais, reikšmingas padengtųjų obligacijų privalumas yra tai, kad bankams tenkanti rizika išlieka jų balanse, o investuotojai teikia reikalavimus tiesiogiai bankui. Todėl padengtosios obligacijos leidžia bankams skolinti ne tik daugiau, bet ir saugiau. Padengtosioms obligacijoms finansų krizė nebuvo tokia skausminga kaip kitoms finansavimo priemonėms ne vien dėl šios priežasties. Paaiškėjo, kad tai patikimas ir stabilus Europos bankų finansavimo šaltinis laikmečiu, kai kiti finansavimo kanalai tapo sunkiai pasiekiami.

ES lygmens padengtųjų obligacijų reglamentavimo sistema paskatintų jas naudoti kaip stabilų ir ekonomiškai efektyvų kredito įstaigų finansavimo šaltinį, ypač mažiau išsivysčiusiose rinkose, kad būtų palengvintas realiosios ekonomikos finansavimas laikantis kapitalo rinkų sąjungos tikslų. Ši reglamentavimo sistema taip pat suteiktų investuotojams įvairesnių bei saugesnių investavimo galimybių ir padėtų išsaugoti finansinį stabilumą. Valstybės narės turės šias taisykles perkelti į savo nacionalinę teisę, užtikrindamos, kad nacionalinės padengtųjų obligacijų sistemos atitiktų šiame pasiūlyme išdėstytus principais grindžiamus reikalavimus. Todėl visoje Europoje visos padengtosios obligacijos turės atitikti šiame pasiūlyme išdėstytus būtiniausius suderinimo reikalavimus.

Padengtųjų obligacijų reglamentavimo sistema yra numatyta 2018 m. Komisijos darbo programoje¹. Po pranešimo apie Sąjungos padėtį paskelbtame ketinimų rašte Europos Komisijos pirmininkas patvirtino, kad siekiant užtikrinti stipresnės ir teisingesnės vidaus rinkos sukūrimą padengtųjų obligacijų reglamentavimo sistema turėtų pradėti galioti ar būti baigta rengti iki 2018 m. pabaigos². Komisija šį ketinimą patvirtino kapitalo rinkų sąjungos veiksmų plano laikotarpio vidurio vertinime 2017 m. birželio mėn.³.

Padengtųjų obligacijų raida bendrojoje rinkoje netolygi – kai kuriose valstybėse narėse jos labai svarbios, kitose – mažiau. Be to, Sąjungos teisėje jos reglamentuojamos tik iš dalies.

¹ COM(2017) 650.

² Europos Komisija (2017 m.). 2017 m. pranešimas apie Sąjungos padėtį. Ketinimų raštas Pirmininkui Antonio Tajani ir Ministrui Pirmininkui Jūrii Ratasui.

³ COM(2017) 292.

Nors įvairiais požiūriais dėl mažesnės rizikos padengtosioms obligacijoms taikomas palankus lengvatinis prudencinis ir reguliavimo vertinimas (t. y. į jas investuojantiems bankams nereikia atidėti tiek daug reguliuojamojo kapitalo, kiek investuojant į kitą turtą), Sąjungos teisėje nėra išsamiai išaiškinta, kas faktiškai yra padengtoji obligacija. Tiksliau tariant, lengvatinis vertinimas taikomas padengtosioms obligacijoms, kaip apibrėžta Direktyvoje 2009/65/EB⁴. Tačiau ta apibrėžtis buvo parengta turint konkretų tikslą (riboti turto, į kurį gali investuoti kolektyvinio investavimo į perleidžiamuosius vertybinius popierius subjektai (KIPVPS), pasirinkimą) ir platesnio masto kapitalo rinkų sąjungos politikos tikslams netinka.

Padengtosioms obligacijoms taikoma Sąjungos teisės aktų sistema turėtų padidinti kredito įstaigų pajėgumą teikti finansavimą realiajai ekonomikai ir skatinti padengtųjų obligacijų plėtrą visoje Sąjungoje, visų pirma valstybėse narėse, kuriose šiuo metu dar nėra susikūrusi jų rinka.

Be to, sistema padidintų tarpvalstybinius kapitalo ir investicijų srautus. Taip ji prisidėtų prie kapitalo rinkų sąjungos kūrimo ir ypač prie kredito įstaigų pajėgumo skolintomis lėšomis remti platesniąją ekonomiką tolesnio didinimo. Visų pirma sistema užtikrintų, kad bankai savo žinioje turėtų įvairiausių saugių ir veiksmingų finansavimo priemonių.

Sistemą sudaro direktyva ir reglamentas – dvi priemonės reikėtų vertinti kaip vieną teisės aktų rinkinį.

Šioje siūlomoje direktyvoje bus nurodyti pagrindiniai padengtųjų obligacijų elementai ir pateikta finansų sektoriuose taikytina bendra apibrėžtis, tapsianti suderintu ir pakankamai išsamiu atskaitos tašku vykdant prudencinį reguliavimą. Direktyvoje bus nustatytos struktūrinės padengtųjų obligacijų ypatybės, specialiai joms taikoma viešoji priežiūra, leidimo naudoti Europos padengtųjų obligacijų ženklą taisyklės ir kompetentingų institucijų pareigos skelbti su padengtosiomis obligacijomis susijusią informaciją.

Siūlomame reglamente daugiausia nustatomi Reglamento (ES) Nr. 575/2013 (Kapitalo reikalavimų reglamento, KRR) 129 straipsnio pakeitimai. Pakeitimai grindžiami dabartine prudencine tvarka, bet papildomi minimalaus užtikrinimo priemonių paviršio ir pakaitinio turto reikalavimais. Jais būtų sugriežtinti reikalavimai padengtosioms obligacijoms, kurioms taikomas lengvatinis kapitalo vertinimas.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Pasiūlymas teikiamas vykdant veiksmus, kuriais siekiama užtikrinti, kad padengtosios obligacijos būtų pakankamai kokybiškos, kad joms pagrįstai būtų galima toliau taikyti lengvatinį vertinimą.

Jis grindžiamas Europos bankininkystės institucijos (EBI) vykdoma veikla siekiant nustatyti geriausią padengtųjų obligacijų leidimo praktiką⁵. Ta veikla vykdoma atsižvelgus į Europos sisteminės rizikos valdybos (ESRV) rekomendaciją nustatyti ir stebėti geriausią praktiką

⁴ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).

⁵ Ataskaita „ES padengtųjų obligacijų sistemos ir kapitalo vertinimas“, EBI (2014 m.); ataskaita „Padengtosios obligacijos: rekomendacijos dėl ES padengtųjų obligacijų sistemų suderinimo“, EBI (2016 m.).

siekiant užtikrinti tvirtas ir nuoseklias padengtosioms obligacijoms taikomas sistemas visoje Sąjungoje⁶.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Vienas svarbiausių Komisijos uždavinių – skatinti investicijas ir kurti darbo vietas. Komisija pradėjo įgyvendinti keletą iniciatyvų siekdama užtikrinti, kad finansų sistema visu pajėgumu prie šio uždavinio prisidėtų. Pirmąją iš iniciatyvų – kapitalo rinkų sąjungą – sudaro kelios iniciatyvos, kuriomis skatinama teikti finansavimą Europos ekonomikos augimui remti. Padengtasias obligacijas reikėtų vertinti iš kapitalo rinkų sąjungos perspektyvos, nes bankų teikiamas finansavimas šiuo metu yra nepalyginamai svarbiausias finansavimo kanalas Europoje, o vienas iš kapitalo rinkų sąjungos veiksmų yra toliau didinti bankų pajėgumą skolintomis lėšomis remti platesniąją ekonomiką. Padengtosios obligacijos yra veiksminga ir stabili Europos bankų finansavimo priemonė. Šiame platesniame politikos kontekste reikėtų vertinti teisės aktų sistemą, kuria suderinami padengtųjų obligacijų aspektai.

Kitas svarbus Komisijos uždavinys, susijęs su finansų rinkų sritimi, yra užtikrinti, kad bankams taikomi kapitalo reikalavimai atitiktų jų turtui balanse priskiriamą riziką. Atitinkamai KRR reikalavimais užtikrinama, kad padengtosios obligacijos, kurioms taikomas palankiausias lengvatinis vertinimas, teiktų vienodai aukšto lygio investuotojų apsaugą. Kadangi Sąjungos teisėje faktiškai padengtosios obligacijos nėra išsamiai reglamentuojamos (žr. pirmiau), siekiant užtikrinti, kad padengtosios obligacijos turėtų panašias struktūrines ypatybes visoje Sąjungoje ir dėl to atitiktų atitinkamus prudencinius reikalavimus, vis dėlto kyla suderinimo poreikis. Taigi padengtųjų obligacijų aspektų suderinimas atitinka Komisijos tikslą užtikrinti finansinį stabilumą, kurio siekiama jos vykdomu finansų rinkų reglamentavimu.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

Sutartimi dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) Europos institucijoms leidžiama nustatyti tinkamas nuostatas, kurių tikslas – vidaus rinkos sukūrimas ir veikimas (SESV 114 straipsnis). Tai taikoma ir teisės aktams, kuriais reglamentuojamas padengtųjų obligacijų rinkų veikimas ir kurie sudaro bendrųjų finansų rinkų veikimo teisės aktų dalį.

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

Kadangi šiuo metu struktūrinės padengtųjų obligacijų ypatybės yra daugiausiai nustatomos nacionaliniu lygmeniu, pagal Sąjungos teisę joms numatytas lengvatinis vertinimas yra iš esmės taikomas skirtingų rūšių produktams. Siekiant visoje Sąjungoje nustatyti bendrą padengtųjų obligacijų sistemą, kuria remiantis jų struktūrinės ypatybės atitiktų rizikos ypatybes ir todėl būtų pagrindo joms taikyti Sąjungos lengvatinį vertinimą, būtini ES lygmens veiksmai. Dėl kapitalo rinkų sąjungos siekiant kurti padengtųjų obligacijų rinkas visoje Sąjungoje ir remti tarpvalstybines investicijas taip pat reikia ES lygmens bendros sistemos kūrimo veiksmų.

⁶ 2012 m. gruodžio 20 d. Europos sisteminės rizikos valdybos rekomendacija ESRV/2012/2 dėl kredito įstaigų finansavimo (2013/C 119/01).

- **Proporcingumo principas**

Kaip nurodyta pridedamame poveikio vertinime, tinkamiausia priemonė (būtiniausias derinimas, grindžiamas nacionalinėmis sistemomis) turėtų sudaryti sąlygas pagrįstomis sąnaudomis pasiekti daugiausia šios iniciatyvos tikslų. Šiai priemonei vienodai būdingas tiek lankstumas, reikalingas siekiant atsižvelgti į specifines valstybių narių aplinkybes, tiek vienodumas, būtinas darnai Sąjungos lygmeniu. Ji padės veiksmingai siekti tikslų patiriant kuo mažiau trikdymo ir pereinamojo laikotarpio sąnaudų. Pagrindinis šio teisės aktų rinkinio požiūrio tikslas – išvengti gerai veikiančių brandžių nacionalinių rinkų sutrikdymo, kartu skatinant plačiau naudoti padengtasias obligacijas. Pasiūlyme pateikiamos nuostatos, kuriomis siekiant sulygtinti emitentų ir rinkų sąnaudas numatomas esamų padengtųjų obligacijų tęstinumas. Kaip matyti iš poveikio vertinimo, palyginti su tikėtina nauda, tikėtinos sąnaudos gali būti laikomos proporcingomis.

- **Priemonės pasirinkimas**

Direktyva yra tinkama priemonė siekiant nustatyti suderintą ES lygmens teisinę padengtųjų obligacijų sistemą. Ši direktyva yra grindžiama principais – išsamių nuostatų siekta pateikti tik tiek, kad būtų užtikrintas bendrų pagrindinių struktūrinių taisyklių taikymas visoje bendrojoje rinkoje. Valstybės narės turės tam tikrą laisvę rengti savo įstatymus, į kuriuos bus perkelti direktyvoje išdėstyti principai.

3. **EX POST VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI**

- **Galiojančių teisės aktų *ex post* vertinimas / tinkamumo patikrinimas**

Ši padengtųjų obligacijų iniciatyva yra susijusi su sritimi, kuri Sąjungos teisėje šiuo metu nėra išsamiai reglamentuojama.

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Rengdama šį pasiūlymą, Komisija dėl kelių aspektų konsultavosi su suinteresuotomis šalimis, visų pirma tokiais būdais:

- i) surengusi atviras viešas konsultacijas dėl padengtųjų obligacijų (2015 m. rugsėjo mėn.–2016 m. sausio 6 d.);
- ii) paskelbusi įžanginį poveikio vertinimą (2017 m. birželio 9 d.);
- iii) surengusi du Bankininkystės, mokėjimų ir draudimo ekspertų grupės (angl. EGBPI) posėdžius ir vieną Finansinių paslaugų komiteto (FPK) posėdį.

Pagal kapitalo rinkų sąjungos veiksmų planą viešomis konsultacijomis siekta įvertinti nacionalinių padengtųjų obligacijų rinkų trūkumus bei silpnąsias vietas ir europinės sistemos privalumus. Nors respondentams kėlė susirūpinimą tai, kad suderinimas pagal vieną kurpalį galėtų susilpninti gerai veikiančias rinkas, sumažinti lankstumą ir siūlomų produktų asortimentą, kartu jie išreiškė apdairų pritarimą tiksliniams ES veiksams su sąlyga, kad suderinimas bus grindžiamas principais bei esamomis sistemomis ir bus atsižvelgta į specifines nacionalinių rinkų aplinkybes. Konsultacijų išvados aptartos per viešą posėdį 2016 m. vasario 1 d.⁷.

⁷ Viešų konsultacijų išvados pateikiamos čia: http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/covered-bonds/index_en.htm.

Dėl įžanginio poveikio vertinimo Komisija gavo keturis atsakymus; visuose keturiuose pritarta ES teisėkūros iniciatyvai. Respondentai atkreipė dėmesį į specifinius nacionalinių sistemų aspektus (pvz., likvidumą) ir patvirtino bendrą palankų požiūrį į suderinimą nekeliant pavojaus gerai veikiančioms nacionalinėms sistemoms.

Per pirmąjį EGBPI posėdį (2017 m. birželio 9 d.) dauguma valstybių narių išreiškė pritarimą Sąjungos padengtųjų obligacijų sistemai, atitinkančiai 2016 m. EBI rekomendaciją, su sąlyga, kad sistema bus grindžiama tik principais. Per antrąjį posėdį (2017 m. rugsėjo 28 d.) vyko gilesnė diskusija, tačiau iš esmės valstybės narės toliau pasisakė už principais grindžiamą požiūrį. Panašias nuomones valstybės narės išsakė per FPK posėdį 2017 m. liepos mėn.

Pasiūlymas taip pat grindžiamas papildomų susitikimų su suinteresuotosiomis šalimis ir ES institucijomis išvadomis. Apskritai suinteresuotosios šalys (nors buvo linkusios kreipti daugiausia dėmesio į jų situacijai aktualiausius aspektus) daugiausia svarstė būtinybę išlaikyti pusiausvyrą tarp poreikio pakeisti dabartinę sistemą, kad būtų atsižvelgta į prudencinius klausimus, ir pageidavimo išvengti gerai veikiančių nacionalinių sistemų sutrikdymo. Pasisakymų, kuriuose daugiausia dėmesio skirta prudenciniams klausimams, susijusiems su padengtosioms obligacijoms taikomu lengvatiniu vertinimu, sulaukta iš ESRV, EBI ir Europos Centrinio Banko, taip pat šiek tiek iš valstybių narių, kurių padengtųjų obligacijų rinkos yra gerai išplėtos, kompetentingų institucijų ir reitingų agentūrų, tuo tarpu valstybių narių, kurių padengtųjų obligacijų rinkos yra gerai išplėtos, emitentų ir investuotojų pasisakymai buvo orientuoti į gerą nacionalinių rinkų veikimą.

Europos Parlamentas taip pat išreiškė pritarimą būtinybei imtis veiksmų, ragindamas parengti europinę padengtųjų obligacijų teisės aktų sistemą⁸.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

2014 m. liepos 1 d. EBI paskelbė ataskaitą, kurioje nurodė geriausią praktiką siekiant užtikrinti padengtosioms obligacijoms taikomų sistemų tvirtumą ir nuoseklumą visoje Sąjungoje⁹. Ataskaita parengta reaguojant į 2012 m. gruodžio mėn. ESRV rekomendaciją dėl kredito įstaigų finansavimo¹⁰. Atsižvelgus į 2013 m. gruodžio mėn. Komisijos prašymą pateikti rekomendaciją pagal KRR 503 straipsnį¹¹, ataskaitoje taip pat pateikta EBI nuomonė dėl dabartinio padengtosioms obligacijoms taikomo prudencinio vertinimo tinkamumo.

Dėl tolesnių veiksmų ESRV rekomendavo EBI stebėti padengtųjų obligacijų rinkos veikimą, lyginant su geriausia jos nustatyta praktika, ir paragino EBI prireikus rekomenduoti papildomus veiksmus.

Atsakydama į šį raginimą 2016 m. gruodžio mėn. EBI paskelbė ataskaitą „*Padengtosios obligacijos: rekomendacijos dėl ES padengtųjų obligacijų sistemų suderinimo*“. Joje pateikiama išsami padengtųjų obligacijų sistemų raidos analizė atskirose valstybėse narėse, ypatingą dėmesį skiriant atitikties geriausiai praktikai, nustatytai ankstesnėje ataskaitoje, mastui. Remdamasi analizės rezultatais, EBI paragino imtis teisėkūros veiksmų siekiant suderinti padengtųjų obligacijų aspektus Sąjungos lygmeniu.

⁸ 2017 m. liepos 4 d. rezoliucija „*Veiksmai Europos padengtųjų obligacijų sistemai sukurti*“ (2017/2005(INI)).

⁹ Ataskaita „*ES padengtųjų obligacijų sistemos ir kapitalo vertinimas*“, EBI (2014 m.).

¹⁰ 2012 m. gruodžio 20 d. Europos sisteminės rizikos valdybos rekomendacija ESRV/2012/2 dėl kredito įstaigų finansavimo (2013/C 119/01).

¹¹ Komisijos prašymas EBI pateikti rekomendaciją padengtųjų obligacijų kapitalo reikalavimų klausimu, Ares(2013) 3780921 (2013 12 20).

Šis pasiūlymas grindžiamas EBI atlikta analize ir rekomendacija. Nuo jų nukrypta tik nustatant mažai reikšmingus aspektus, pavyzdžiui, užtikrinamojo turto grupei priklausančių išvestinių finansinių priemonių duomenų detalumą, neprivalomą užtikrinamojo turto grupės stebėtoją ir užtikrinimo priemonių perviršio lygį.

2016 m. rugpjūčio mėn. Komisija pavedė ICF atlikti tyrimą¹² siekiant įvertinti dabartinių padengtųjų obligacijų rinkų veikimą ir galimų ES lygmens veiksmų sąnaudas ir naudą. 2017 m. gegužės mėn. paskelbtame tyrime apžvelgta EBI rekomendacijų galima nauda ir sąnaudos. Apskritai padaryta išvada, kad galima teisėkūros iniciatyvos nauda viršija galimas sąnaudas, todėl yra pagrindo imtis teisėkūros veiksmų.

2017 m. gruodžio mėn. Bazelio bankų priežiūros komitetas (BBPK) užbaigė likusias pokrizinio laikotarpio reguliavimo reformas, susijusias su susitarimo „Bazelis III“ tarptautine bankų reguliavimo sistema¹³. Vykdydamas šias reformas BBPK peržiūrėjo standartizuotą kredito rizikos vertinimo metodą ir, be kita ko, papildė jį naujais padengtųjų obligacijų pozicijų standartais. Pirmą sykį naujieji standartai iš esmės tarptautiniu lygmeniu atkartoja KRR nustatytą ES metodą – padengtųjų obligacijų pozicijoms leidžiama naudoti mažesnius rizikos koeficientus tam tikromis sąlygomis. Taigi pripažįstama, kad ES taikomas padengtųjų obligacijų vertinimas pradžiai požiūriu yra tinkamas ir pagrįstas atsižvelgiant į pagrindines priemonės ypatybes.

• **Poveikio vertinimas**

Prie šio pasiūlymo pridedamas poveikio vertinimas, kuris Reglamentavimo patikros valdybai buvo pateiktas 2017 m. spalio 6 d. ir jos patvirtintas 2017 m. lapkričio 17 d.¹⁴.

Reglamentavimo patikros valdyba gerai įvertino poveikio vertinimo išsamumą bei tinkamą struktūrą ir pripažino, kad jame intervencinė logika taikoma sistemiškai, o išvadoms pagrįsti naudojama daug kiekybinių argumentų. Reglamentavimo patikros valdyba rekomendavo patobulinti keletą ataskaitos aspektų:

- a) nurodyti 29-osios sistemos nepatrauklumo priežastis;
- b) aiškiau pateikti pagrindinius būtiniausio derinimo metodo elementus ir nurodyti, ar (ir kaip) jie nukrypsta nuo EBI rekomendacijos (tuo tikslu pridėtas 6 priedas).

Poveikio vertinimas buvo atitinkamai iš dalies pakeistas, atsižvelgiant ir į papildomus Reglamentavimo patikros valdybos pasiūlymus:

- i) išsamiau paaiškinti, kas yra Europos užtikrintieji vekseliai (angl. ESN);
- ii) išsamiau pagrįsti padengtųjų obligacijų leidimo privalumus;
- iii) išsamiau išanalizuoti reguliavimo suderinimo poveikį tarpvalstybinei prekybai padengtosiomis obligacijomis (emisijoms, investavimui);
- iv) atmesti priemonę, pagal kurią numatytas tik padengtųjų obligacijų pradžiai tvarkos pritaikymas;
- v) išsamiau paaiškinti, kaip vertinamas perleidimo poveikis finansinėje literatūroje;

¹² *Padengtosios obligacijos Europos Sąjungoje. Teisės sistemų ir elgesio rinkoje suderinimas*; ICF (2017 m.).

¹³ „Bazelis III“. Galutinis pokrizinio laikotarpio reformų patvirtinimas, Bazelio bankų priežiūros komitetas (2017 12 7).

¹⁴ SWD(2018) 51 ir SWD(2018) 50.

vi) pateikti lentelę, kurioje parodomos stebėjimo veiklos ir lyginamojo standarto naudingumo sąsajos.

Komisija apsvaustė keletą galimų politikos priemonių padengtujų obligacijų rinkoms kurti ir prudenciniams klausimams spręsti. Pagal šias priemones numatomas skirtingas suderinio mastas – nuo su reglamentavimu nesusijusios priemonės iki visiško suderinio priemonių:

- pagrindinis scenarijus – nieko nekeisti;
- 1 priemonė – su reglamentavimu nesusijusi priemonė;
- 2 priemonė – būtiniausias derinimas, grindžiamas nacionalinėmis sistemomis;
- 3 priemonė – visiškas suderinimas pakeičiant nacionalines sistemas;
- 4 priemonė – 29-osios sistemos veikimas greta nacionalinių sistemų.

1 priemonė (su reglamentavimu nesusijusi priemonė) laikyta neveiksminga siekiant tikslų, nes nėra jokios garantijos, kad valstybės narės geriausios praktikos laikysis. Pasinaudojus 3 priemone (visiškas suderinimas) tikslai turbūt būtų pasiekti, tačiau tai galėtų sutrikdyti dabartines gerai veikiančias rinkas. 4 priemonės (29-oji sistema – visiškai integruota sistema, kuria savanoriškai naudojasi emitentai kaip alternatyva nacionaliniams padengtujų obligacijų srities teisės aktams, nereikalaujanti galiojančių nacionalinių teisės aktų pakeitimo) veiksmingumas priklauso nuo sektoriaus aktyvaus dalyvavimo. Per konsultacijas padaryta išvada, kad toks dalyvavimas mažai tikėtinas, todėl sumažintų galimybes pasiekti nustatytus tikslus. Be to, paraleliai veikianti sistema skatintų tolesnį susiskaidymą ir dvigubas sąnaudas.

Pasirinkta 2 priemonė (būtiniausias derinimas, grindžiamas nacionalinėmis sistemomis). Ji grindžiama 2016 m. EBI ataskaitos rekomendacijomis, išskyrus kai kuriuos mažareikšmius nukrypimus (atsižvelgus į primygtinius suinteresuotųjų šalių raginimus per konsultacijas kai kurios nuostatos ne tokios išsamios, kaip siūlyta ataskaitoje, kad būtų palikta daugiau galimybių apsaugoti dabartines gerai veikiančias nacionalines sistemas). Nukrypimai nedaro poveikio nei pagrindinėms struktūrinėms padengtujų obligacijų ypatybėms, nei jų priežiūrai. Pasirinkta priemonė pagrįstomis sąnaudomis pasiekia daugiausia iniciatyvos tikslų. Be to, jai vienodai būdingas tiek lankstumas, reikalingas siekiant atsižvelgti į specifines valstybių narių aplinkybes, tiek vienodumas, būtinas darnai Sąjungos lygmeniu. Greičiausiai ji veiksmingiausiai padės siekti tikslų patiriant kuo mažiau trikdymo ir pereinamojo laikotarpio sąnaudų. Be to, reglamentavimo požiūriu tai viena iš plačiausio užmojo priemonių, kartu sulaukusi didžiausio suinteresuotųjų šalių palaikymo.

Igyvendinus šią priemonę būtų paskatintas padengtujų obligacijų rinkų kūrimas ten, kur jų nėra arba jos yra neišsivysčiusios. Ji taip pat sumažintų emitentų finansavimo sąnaudas, padėtų diversifikuoti investuotojų gretas, palengvintų tarpvalstybines investicijas ir pritrauktų ne ES investuotojų. Apskritai ši priemonė sumažintų skolinimosi išlaidas.

Ši priemonė padėtų spręsti prudencines problemas, be kita ko, susijusias su rinkos inovacijomis, ir užtikrintų prudencinę naudą, nes produkto struktūrinės ypatybės būtų suderintos su lengvatiniu prudenciniu vertinimu Sąjungos lygmeniu. Ji sustiprintų investuotojų apsaugą, o jos kredito vertę didinančios savybės sumažintų išsamaus patikrinimo išlaidas.

Manoma, kad įgyvendinant pasirinktą priemonę žemų sąnaudų jurisdikcijoms priklausančios emitentai patirs vienkartinį ir periodinių tiesioginių administracinių išlaidų (žr. poveikio vertinimą). Išaus ir priežiūros institucijų išlaidos. Kartu emitentams bus naudingos mažesnės

finansavimo išlaidos, o piliečiai savo ruožtu patirs mažiau skolinimosi išlaidų. Dėl sumažėjusių išsamaus patikrinimo išlaidų investuotojų išlaidos nedidės.

- **Reglamentavimo tinkamumas ir supaprastinimas**

Padengtųjų obligacijų srities teisės aktų rinkiniu, ypač šia direktyva, siekiama suderinti reglamentavimą srityje, kuri šiuo metu yra daugiausia reglamentuojama nacionaliniu lygmeniu. Būtiniausias suderinimas taikant direktyvą lems supaprastinimą, nes bus minimaliai suderinti pagrindiniai nacionalinių sistemų elementai.

- **Pagrindinės teisės**

ES įsipareigojusi laikytis pagrindinių teisių apsaugos aukštų standartų. Šiuo atžvilgiu nėra tikėtina, kad pasiūlymas turėtų tiesioginį poveikį šioms teisėms, išvardytoms Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturės poveikio Sąjungos biudžetui.

5. KITI ELEMENTAI

- **Įgyvendinimo planai ir stebėseną, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka**

Praėjus penkeriems metams po perkėlimo į nacionalinę teisę termino Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su EBI, turi atlikti direktyvos vertinimą ir pateikti pagrindinių išvadų ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui. Vertinimas turi būti vykdomas vadovaujantis Komisijos geresnio reglamentavimo gairėmis.

Valstybės narės reguliariai stebėtų direktyvos taikymą pagal kelis rodiklius (pvz., emitento rūšį, leidimų skaičių, reikalavimus atitinkančio turto rūšį, užtikrinimo priemonių perviršio lygį, emisiją numatant terminų pratęsimo struktūrą).

- **Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas**

Dalykas, taikymo sritis ir apibrėžtys

Direktyvoje padengtosios obligacijos apibrėžiamos kaip kredito įstaigų išleisti skoliniai įsipareigojimai, užtikrinti tikslinė turto grupė, kurios atžvilgiu obligacijų turėtojai, kaip privilegijuotieji kreditoriai, turi tiesioginio reikalavimo teisę. Paprastai padengtąsias obligacijas leidžia kredito įstaigos. Direktyva ši tradicija tęsiama ir padengtąsias obligacijas leidžiama išleisti tik kredito įstaigoms. Tai atitinka būdingą šios priemonės savybę – teikti paskolų finansavimą, o plataus masto paskolų teikimas yra kredito įstaigos veikla. Be to, kredito įstaigos turi reikiamų žinių ir yra pajėgios valdyti kredito riziką, susijusią su užtikrinamojo turto grupės paskolomis, taip pat joms taikomi patikimi kapitalo reikalavimai, padedantys užtikrinti investuotojų apsaugą, kaip numatyta pagal dvigubo reikalavimo tvarką.

Šios direktyvos reikalavimus atitinkantys emitentai kartu su konkrečiais nacionaliniais ženklais gali naudoti Europos padengtųjų obligacijų ženklą.

Struktūrinės padengtųjų obligacijų ypatybės

Šiame skirsnyje numatomi išsamesni, palyginti su KIPVPS direktyva, struktūriniai reikalavimai, kurie turėtų padėti pagerinti ES padengtųjų obligacijų kokybę. Konkrečiau:

- dvigubo reikalavimo tvarka leidžia investuotojams teikti reikalavimą tiek padengtųjų obligacijų emitentui, tiek užtikrinamojo turto grupei;
- dėl neliečiamumo bankroto atveju padengtųjų obligacijų terminas emitento nemokumo ar pertvarkymo atveju negali būti automatiškai sutrumpinamas. Svarbu užtikrinti, kad net įsipareigojimų neįvykdymo atveju pinigai būtų grąžinti investuotojams pagal sutartinį tvarkaraštį. Neliečiamumas bankroto atveju yra tiesiogiai susijęs su dvigubo reikalavimo tvarka ir yra pagrindinė padengtųjų obligacijų sistemos ypatybė;
- direktyvoje yra nuostatų, kuriomis užtikrinama užtikrinamojo turto grupės kokybė, visų pirma užtikrinant, kad kaip užtikrinimo priemonę būtų galima naudoti tik aukštos kokybės turtą. Susijusiomis nuostatomis nustatomas užtikrinamojo turto atskyrimas ir buvimo vieta, taip pat turto vienodumas, užtikrinama, kad už ES ribų esančiam turtui būtų būdinga ta pati kokybės charakteristika kaip ir ES esančiam turtui ir kad išvestinių finansinių priemonių sandoriai būtų naudojami tik užtikrinamojo turto grupės apsidraudimo tikslais, nustatomas užtikrinamojo turto grupės stebėtojo veikimas. Galiausiai padengtųjų obligacijų įsipareigojimai turi būti visada užtikrinti užtikrinamuoju turtu;
- kadangi padengtąsias obligacijas daugiausia leidžia dideli bankai, jų teikiama nauda dažnai nepasiekia mažesnėms įstaigoms. Direktyva emitentams leidžiama tam tikromis sąlygomis sutelkti kelių kredito įstaigų užtikrinamojo turto grupę. Taip siekiama skatinti mažesnių įstaigų emisijas ir suteikti joms prieigą prie padengtųjų obligacijų teikiamo finansavimo;
- padengtųjų obligacijų rinkos pokyčiai apima naujas likvidumo struktūras likvidumo ir terminų nesutapimui išvengti. Atsižvelgiant į išaugusį padengtųjų obligacijų su numatyta galimybe pratęsti terminą naudojimą ir tai, kad tokios struktūros mažina įsipareigojimų neįvykdymo riziką, direktyvoje šios struktūros reglamentuojamos siekiant užtikrinti, kad jos nebūtų be reikalo sudėtingos ar neskaidrios ir nepakeistų padengtųjų obligacijų struktūrinių ypatybių, sukeldamos investuotojams didesnę riziką;
- be to, dėl likvidumo rizikos direktyvoje nustatomi reikalavimai likvidumo atsargai, konkrečiai susiję su užtikrinamojo turto grupe ir papildantys prudenceinius likvidumo reikalavimus, nustatytus kituose atitinkamuose ES finansų rinką reguliuojančiuose teisės aktuose;
- taip pat direktyvoje įtvirtinama galimybė valstybėms narėms reikalauti įsteigti užtikrinamojo turto grupės stebėtoją. Užtikrinamojo turto grupės stebėtojo egzistavimas neturėtų daryti poveikio kompetentingų institucijų pareigoms, susijusioms su šioje direktyvoje nustatytos specialios viešosios priežiūros vykdymu;
- be to, direktyvoje nustatyti skaidrumo reikalavimai, grindžiami nacionalinės teisės aktų leidėjų ir rinkos dalyvių iniciatyvomis atskleisti informaciją investuotojams į padengtąsias obligacijas. Jais bus užtikrintas vienodo lygio informacijos atskleidimas ir suteikta galimybė investuotojams įvertinti padengtųjų obligacijų riziką.

Padengtųjų obligacijų viešojo priežiūra

Padengtųjų obligacijų viešojo priežiūra – pagrindinė daugelio nacionalinių padengtųjų obligacijų sistemų ypatybė, konkrečiai skirta investuotojams apsaugoti. Šioje direktyvoje suderinama tokios priežiūros sudėtis ir nurodomos ją vykdančių nacionalinių kompetentingų institucijų užduotys ir pareigos. Atsižvelgiant į šios direktyvos taikymo sritį ir tai, kad ši speciali padengtųjų obligacijų priežiūra taikoma produktui ir skiriasi nuo bendrosios (pvz., prudencinio pobūdžio) priežiūros, valstybės narės turėtų galėti šią užduoti pavesti skirtingoms kompetentingoms institucijoms. Tokiais atvejais kompetentingos institucijos direktyva įpareigojamos glaudžiai bendradarbiauti.

Siekdamos užtikrinti, kad direktyvos būtų laikomasi, valstybės narės įpareigojamos numatyti administracines sankcijas ir kitas administracines priemones, kurios būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos ir kurių vykdymą užtikrintų kompetentingos institucijos. Sankcijoms ir priemonėms taikomi pagrindiniai reikalavimai dėl subjektų, kuriems jos taikomos, kriterijų, į kuriuos jas taikant reikia atsižvelgti, jų skelbimo, pagrindinių įgaliojimų taikyti sankcijas ir baudų dydžių.

Ženklinimas

Sajungoje padengtosios obligacijos dažnai platinamos su nacionaliniais pavadinimais ir ženklais. Šia direktyva kredito įstaigoms išleidžiant padengtasias obligacijas leidžiama naudoti specialų Europos padengtųjų obligacijų ženklą. Naudojamas ženklas padės investuotojams įvertinti padengtųjų obligacijų kokybę. Tačiau jį naudoti neturėtų būti privaloma – valstybės narės turėtų galėti palikti galioti savo nacionalinius pavadinimus ir ženklinimo sistemą (jeigu jie atitinka šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus) greta Europos padengtųjų obligacijų ženklo.

Ryšys su pertvarkymo sistema

Šia direktyva nesiekama nei suderinti nacionalinių nemokumo sistemų, nei pakeisti padengtosioms obligacijoms taikomos tvarkos pertvarkymo pagal Direktyvą 2014/59/ES¹⁵ (Bankų gaivinimo ir pertvarkymo direktyvą, BGPD) atveju. Tačiau ja nustatomi bendrieji padengtųjų obligacijų programų administravimo principai emitento nemokumo ir (arba) pertvarkymo atveju. Vykdamas kredito įstaigų pertvarkymą, pagal BGPD pertvarkymo institucijai leidžiama kontroliuoti pertvarkomą įstaigą, visų pirma valdant ir parduodant pertvarkomos įstaigos turtą ir nuosavybę, įskaitant padengtųjų obligacijų programą. Tokias užduotis tiesiogiai gali vykdyti pertvarkymo institucija arba netiesiogiai – pertvarkymo institucijos paskirtas specialusis valdytojas arba kitas asmuo. Šia direktyva nekeičiama pagal BGPD padengtosioms obligacijoms taikoma tvarka, pagal kurią gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė netaikoma padengtosioms obligacijoms iki užtikrinimo priemonės, įtrauktos į užtikrinamojo turto grupę, dydžio, kaip nurodyta BGPD 44 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje. Į užtikrinamojo turto grupę įtraukti išvestinių finansinių priemonių sandoriai taip pat laikomi užtikrinimo priemone ir, siekiant išvengti poveikio užtikrinamojo turto grupei ir užtikrinti jos atskirimą ir pakankamą finansavimą, negali būti nutraukti emitento nemokumo ar pertvarkymo atveju. Be to, BGPD nustatytos apsaugos priemonės, kad susieti įsipareigojimai, teisės ir sutartys nebūtų skaidomi, ir apribojama praktika, susijusi su

¹⁵ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).

sutartimis su ta pačia sandorio šalimi, kuriai taikomi užtikrinimo susitarimai, įskaitant padengtasias obligacijas. Kai taikoma apsaugos priemonė, pertvarkymo institucijos turėtų privalėti perduoti visas susietas sutartis pagal vieną saugomą susitarimą arba visas jas palikti likusiai žlungančios įstaigos daliai.

Trečiosioms valstybėms taikoma sistema

Šiuo metu Sąjungos teisėje nėra nustatytos bendrosios sistemos, skirtos trečiųjų valstybių padengtosioms obligacijoms. Tačiau Komisijos deleguotuoju reglamentu (ES) 2015/61 (Padengimo likvidžiuoju turtu (angl. LCR) reikalavimo deleguotuoju reglamentu)¹⁶ leidžiama užsienio padengtosioms obligacijoms, atitinkančioms specialias lygiavertiškumo taisykles apskaičiuojant likvidumo atsargą, taikyti lengvatinę tvarką. Lygiavertiškumo taikymo sritis yra labai ribota, nes jis susijęs tik su nedidelės likvidumo atsargos dalies apskaičiavimu.

Šioje direktyvoje numatoma, kad Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su EBI, turi įvertinti, ar yra reikalinga arba tinkama nustatyti trečiųjų valstybių padengtųjų obligacijų emitentams ir investuotojams taikytiną bendrąją lygiavertiškumo sistemą.

Kitų direktyvų pakeitimai

Šia direktyva bus pakeista padengtųjų obligacijų apibrėžtis, pateikta KIPVPS direktyvos 52 straipsnio 4 dalyje, o pati direktyva taps bendru atskaitos tašku visiems padengtųjų obligacijų srities Sąjungos teisės aktams. Todėl KIPVPS direktyvoje pateiktą apibrėžtį reikėtų išbraukti ir pakeisti nuoroda į šioje direktyvoje pateikiamą apibrėžtį. Atitinkamai nuoroda į šią direktyvą reikėtų pakeisti ir kitose direktyvose pateiktas nuorodas į KIPVPS direktyvoje pateiktą apibrėžtį.

¹⁶ 2014 m. spalio 10 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/61, kuriuo dėl kredito įstaigoms taikomo padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimo papildomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 (OL L 11, 2015 1 17, p. 1).

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA**dėl padengtųjų obligacijų emisijų ir viešosios priežiūros, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2009/65/EB ir 2014/59/ES**

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,
 atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 53 ir 114 straipsnius,
 atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,
 teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,
 atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę¹,
 atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²,
 laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros,
 kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/65/EB³ 52 straipsnio 4 dalyje pateikiami ypač bendro pobūdžio reikalavimai, susiję su struktūriniais padengtųjų obligacijų elementais. Pagal tuos reikalavimus tenumatyta, kad padengtąsias obligacijas turi išleisti valstybėje narėje registruotą buveinę turinti kredito įstaiga, o pačioms obligacijoms turi būti taikoma speciali viešoji priežiūra ir dvigubo reikalavimo tvarka. Šios sritys yra reglamentuojamos ir kur kas išsamiau reguliuojamos pagal nacionalines padengtųjų obligacijų sistemas. Be to, tos nacionalinės sistemos apima kitas struktūrines nuostatas, visų pirma taisyklės dėl užtikrinamojo turto grupės sudėties, turto tinkamumo kriterijų, galimybės sutelkti turtą į grupę, skaidrumo ir informacijos teikimo pareigų ir likvidumo rizikos mažinimo. Valstybių narių požiūriai į reglamentavimo esmę taip pat skiriasi. Kelios valstybės narės neturi jokios specialios nacionalinės padengtųjų obligacijų sistemos. Todėl pagrindiniai struktūriniai elementai, kuriuos turi atitikti Sąjungoje leidžiamos padengtosios obligacijos, dar nėra Sąjungos teisėje nustatyti;
- (2) Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013⁴ 129 straipsniu nustatomos Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalies reikalavimus papildančios sąlygos, pagal kurias apskaičiuojant kapitalo reikalavimus taikomas lengvatinis prudencinis vertinimas, leidžiantis į padengtąsias obligacijas investuojančioms kredito

¹ OL C , , p. .

² OL C , , p. .

³ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).

⁴ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

įstaigoms turėti mažiau kapitalo nei investuojant į kitą turtą. Nors šiais papildomais reikalavimais padidinamas padengtųjų obligacijų aspektų suderinimas Sąjungoje, jie turi specialią paskirtį – apibrėžti tokio lengvatinio vertinimo taikymo padengtųjų obligacijų investuotojams sąlygas – ir nėra taikytini Reglamento (ES) Nr. 575/2013 nereguliuojamose srityse;

- (3) kituose Sąjungos teisės aktuose, pavyzdžiui, Komisijos deleguotajame reglamente (ES) 2015/61⁵, Komisijos deleguotajame reglamente (ES) 2015/35⁶ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/59/ES⁷, taip pat pateikiama nuoroda į Direktyvoje 2009/65/EB nustatytą apibrėžtį, pagal kurią turi būti nustatomos padengtosios obligacijos, kurioms gali būti taikomas lengvatinis vertinimas, numatytas tuose padengtųjų obligacijų investuotojams taikomuose teisės aktuose. Tačiau tų teisės aktų formuluotės skiriasi priklausomai nuo jų paskirties ir dalyko, todėl terminas „padengtosios obligacijos“ vartojamas nenuosekliai;
- (4) kalbant apie investavimo į padengtąsias obligacijas sąlygas, padengtosioms obligacijoms taikomą tvarką apskritai galima laikyti suderinta. Tačiau trūksta Sąjungos lygmens padengtųjų obligacijų emisijų sąlygų suderinimo ir tai turi tam tikrų pasekmių. Pirmiausia lengvatinis vertinimas vienodai taikomas priemonėms, kurios gali skirtis savo pobūdžiu, rizikos lygiu ir investuotojų apsauga. Antra, skirtingų nacionalinių sistemų egzistavimas arba jų nebuvimas kliudo vystyti išties integruotai bendrajai padengtųjų obligacijų rinkai, grindžiamai visuotinai suderinta apibrėžtimi, kuri užtikrintų tinkamo lygio investuotojų apsaugą. Trečia, dėl skirtingų apsaugos priemonių, nustatytų pagal nacionalines taisykles, gali kilti rizika finansiniam stabilumui, kai visoje Sąjungoje galima įsigyti padengtųjų obligacijų, kurioms taikoma skirtingo lygio investuotojų apsauga, ir joms taikyti lengvatinį prudencinį vertinimą pagal Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 bei kitus Sąjungos teisės aktus;
- (5) todėl, siekiant užtikrinti sklandų ir tolygų gerai veikiančių padengtųjų obligacijų rinkų vystymąsi Sąjungoje ir apriboti galimą riziką finansiniam stabilumui ir jo pažeidžiamumui, būtina suderinti nacionalines sistemas. Šiuo principais grindžiamu suderinimu padedamas visų padengtųjų obligacijų emisijų Sąjungoje bendras pagrindas. Dėl suderinimo visos valstybės narės įpareigojamos nustatyti padengtųjų obligacijų sistemas, o tai taip pat turėtų padėti vystyti padengtųjų obligacijų rinkoms tose valstybėse narėse, kuriose jos šiuo metu neegzistuoja. Tokia rinka suteiktų stabilų finansavimo šaltinį kredito įstaigoms, kurios dėl to turėtų geresnes sąlygas teikti vartotojams ir įmonėms prieinamas hipotekos paskolas, o investuotojams užtikrinti saugesnes investicijas;
- (6) Europos sisteminės rizikos valdyba (ESRV) paskelbė rekomendaciją⁸, kuria paragino nacionalines kompetentingas institucijas ir Europos bankininkystės instituciją (EBI)

⁵ 2014 m. spalio 10 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/61, kuriuo dėl kredito įstaigoms taikomo padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimo papildomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 (OL L 11, 2015 1 17, p. 1).

⁶ 2014 m. spalio 10 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/35, kuriuo papildoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 12, 2015 1 17, p. 1).

⁷ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).

⁸ 2012 m. gruodžio 20 d. Europos sisteminės rizikos valdybos rekomendacija ESRV/2012/2 dėl kredito įstaigų finansavimo (2013/C 119/01).

nustatyti geriausią padengtųjų obligacijų srities praktiką ir paskatinti nacionalinių sistemų suderinimą. Ji taip pat rekomendavo EBI koordinuoti nacionalinių priežiūros institucijų vykdomus veiksmus, visų pirma susijusius su užtikrinamojo turto grupių kokybe ir atskyrimu, padengtųjų obligacijų neliečiamumu bankroto atveju, užtikrinamojo turto grupėms gresiančia turto ir įsipareigojimų rizika ir informacijos apie užtikrinamojo turto grupių sudėtį atskleidimu. Be to, rekomendacijoje EBI raginama dvejus metus stebėti padengtųjų obligacijų rinkos veikimą, lyginant su geriausia jos nustatyta praktika, nustatyti, ar reikia teisėkūros veiksmų, ir apie tokį poreikį pranešti ESRV ir Komisijai;

- (7) 2013 m. gruodžio mėn. pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 503 straipsnio 1 dalį Komisija paprašė EBI rekomendacijos;
- (8) atsižvelgdama tiek į 2012 m. gruodžio 20 d. ESRV rekomendaciją, tiek į 2013 m. gruodžio mėn. Komisijos prašymą pateikti rekomendaciją, 2014 m. liepos 1 d. EBI paskelbė ataskaitą⁹. Ataskaitoje rekomenduojama didinti nacionalinių padengtųjų obligacijų srities teisės, reguliavimo ir priežiūros sistemų konvergenciją, siekiant toliau skatinti padengtosioms obligacijoms Sąjungoje taikyti vieną bendrą lengvatinių rizikos koeficientų vertinimą;
- (9) kaip numatė ESRV, EBI dvejus metus stebėjo padengtųjų obligacijų rinkos veikimą, lygindama jį su geriausia toje rekomendacijoje nustatyta praktika. Tuo pagrindu 2016 m. gruodžio 20 d. EBI pateikė ESRV, Tarybai ir Komisijai antrą ataskaitą apie padengtasias obligacijas¹⁰. Ataskaitoje padaryta išvada, kad, siekiant Sąjungoje suvienodinti padengtųjų obligacijų apibrėžtis ir reguliavimo tvarką, suderinimo darbą reikėtų tęsti. Ataskaitoje taip pat nurodoma, kad vykdant derinimą reikėtų remtis dabartinėmis gerai veikiančiomis rinkomis kai kuriose valstybėse narėse;
- (10) paprastai padengtasias obligacijas leidžia kredito įstaigos. Būdinga šios priemonės savybė – teikti paskolų finansavimą, o plataus masto paskolų teikimas yra viena iš pagrindinių kredito įstaigų veiklos sričių. Atitinkamai pagal Sąjungos teisės aktus lengvatinis vertinimas taikomas tik kredito įstaigų išleistoms padengtosioms obligacijoms;
- (11) padengtasias obligacijas leidžiant išleisti tik kredito įstaigoms užtikrinama, kad emitentas turėtų reikalingų žinių, kad galėtų valdyti užtikrinamojo turto grupės paskoloms kylančią kredito riziką. Be to, taip užtikrinama, kad emitentui būtų taikomi kapitalo reikalavimai, užtikrinantys investuotojų apsaugą, grindžiamą dvigubo reikalavimo tvarka, pagal kurią investuotojui suteikiama teisė teikti reikalavimą tiek padengtosios obligacijos emitentui, tiek užtikrinamojo turto grupės turto atžvilgiu. Todėl leidus padengtasias obligacijas leisti tik kredito įstaigoms užtikrinama, kad padengtosios obligacijos ir toliau būtų saugi ir veiksminga finansavimo priemonė, kartu siekiant svarbių bendro intereso viešosios politikos tikslų – didinti investuotojų apsaugą ir finansinį stabilumą. Be to, tai atitiktų gerai veikiančių nacionalinių rinkų taikomą metodą, pagal kurį padengtasias obligacijas leidžiama išleisti tik kredito įstaigoms;
- (12) todėl pagal Sąjungos teisę padengtasias obligacijas derėtų leisti išleisti tik kredito įstaigoms, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte. Pagrindinis šios direktyvos tikslas – siekiant užtikrinti aukšto lygio

⁹ EBI ataskaita „ES padengtųjų obligacijų sistemos ir kapitalo vertinimas“ (2014 m.).

¹⁰ Ataskaita „Padengtosios obligacijos: rekomendacijos dėl ES padengtųjų obligacijų sistemų suderinimo“, EBI (2016 m.), EBA-Op-2016-23.

investuotojų apsaugą reglamentuoti sąlygas, kuriomis tos kredito įstaigos gali leisti padengtąsias obligacijas kaip finansavimo priemonę, nustatant produktui taikytinus reikalavimus ir specialią priežiūrą;

- (13) dvigubo reikalavimo tvarka – daugelio dabartinių padengtųjų obligacijų nacionalinių sistemų esminė sąvoka ir elementas, be to, tai yra pagrindinis padengtųjų obligacijų elementas, kaip nurodyta Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalyje. Todėl, siekiant užtikrinti, kad pagal suderintas sąlygas investuotojai visoje Sąjungoje galėtų teikti reikalavimą tiek padengtųjų obligacijų emitentui, tiek užtikrinamojo turto grupės turtui, būtina tą sąvoką patikslinti;
- (14) siekiant užtikrinti, kad padengtųjų obligacijų investuotojams suėjus obligacijos terminui būtų grąžinti pinigai, esminė padengtųjų obligacijų ypatybė taip pat turėtų tapti neliečiamumas bankroto atveju. Emitento įsipareigojimų neįvykdymo atveju automatiškai paankstinus pinigų grąžinimą galima iškreipti padengtųjų obligacijų investuotojų eiliškumą, todėl svarbu užtikrinti, kad šiems investuotojams pinigai net ir įsipareigojimų neįvykdymo atveju būtų grąžinami pagal sutartinę tvarkaraštį. Neliečiamumas bankroto atveju yra atitinkamai tiesiogiai susijęs su dvigubo reikalavimo tvarka, todėl turėtų taip pat būti pagrindinė padengtųjų obligacijų sistemos ypatybė;
- (15) kita pagrindinė dabartinių nacionalinių padengtųjų obligacijų sistemų ypatybė yra tai, kad, siekiant užtikrinti užtikrinamojo turto grupės patikimumą, kaip užtikrinimo priemonę naudojamas turtas turėtų būti labai aukštos kokybės. Aukštos kokybės turtui būdingos specialios ypatybės, dėl kurių jis yra tinkamas reikalavimams, susietiems su padengtąja obligacija, padengti. Todėl derėtų nustatyti bendrąsias kokybės ypatybes, kurias turėtų atitikti turtas, kad būtų tinkamas naudoti kaip užtikrinimo priemonė. Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 1 dalies a–g punktuose išvardytas turtas ir paskolos, susijusios su valstybės įmonėmis, kaip apibrėžta Komisijos direktyvos 2006/111/EB 2 straipsnio b punkte, pagal padengtųjų obligacijų sistemą turėtų būti laikomi reikalavimus atitinkančia užtikrinimo priemone, įtraukiama į užtikrinamojo turto grupę, tačiau ir kitas panašios aukštos kokybės turtas pagal direktyvą galėtų būti laikomas atitinkančiu reikalavimus, jeigu įmanoma nustatyti jo rinkos vertę arba hipotekinę vertę. Be to, kartu siekiant investuotojams užtikrinti vienodo lygio saugumą, direktyvoje reikėtų pateikti taisykles, kuriomis būtų numatytas teisės naudotis turtu, įskaitant užtikrintas paskolas, atėmimas arba to turto grąžinimas pagal vykdytiną apsaugos sutartį, nepriklausomai nuo to, ar tai įprasta hipotekos sutartis, ar suvaržymo teisė, sulaikymo teisė arba garantija, užtikrinanti tokio paties lygio teisinę apsaugą. Tačiau tos turto tinkamumo nuostatos neturėtų trukdyti valstybėms narėms pagal savo nacionalines sistemas kaip užtikrinimo priemonę leisti naudoti kitų kategorijų turtą, jeigu jis atitinka Sąjungos teisę. Be to, valstybėms narėms turėtų būti leista į savo nacionalines sistemas tam tikro turto neįtraukti;
- (16) padengtosioms obligacijoms būdingos specialios struktūrinės ypatybės, skirtos nuolatinei investuotojų apsaugai. Viena šių ypatybių – reikalavimas suteikti padengtųjų obligacijų investuotojams galimybę teikti reikalavimą ne tik emitentui, bet ir specialioje užtikrinamojo turto grupėje esančio turto atžvilgiu. Siekiant užtikrinti, kad tas turtas būtų geros kokybės, reikėtų nustatyti konkrečius reikalavimus turto, kurį galima įtraukti į turto grupę, kokybei. Tie struktūriniai su produktu susiję reikalavimai skiriasi nuo prudencinių reikalavimų, taikytinų padengtąsias obligacijas leidžiančiai kredito įstaigai. Pirmųjų paskirtis – ne užtikrinti įstaigos emitentės tinkamą prudencinę padėtį, bet apsaugoti investuotojus nustatant konkrečius reikalavimus pačioms padengtosioms obligacijoms. Be konkretaus reikalavimo į užtikrinamojo turto grupę

įtraukti tik aukštos kokybės turtą, siekiant dar labiau padidinti investuotojų apsaugą, derėtų reglamentuoti ir užtikrinamojo turto grupės ypatybėms taikomus bendruosius reikalavimus. Tie reikalavimai turėtų apimti konkrečias taisykles, kuriomis būtų siekiama apsaugoti užtikrinamojo turto grupę, įskaitant užtikrinamojo turto grupės turto atskyrimo (taip pat steigiant specialiosios paskirties įmonę, SPI) ir buvimo vietos taisykles, kuriomis būtų užtikrintas investuotojų teisių įgyvendinimas, taip pat emitento pertvarkymo ar nemokumo atveju. Taip pat svarbu reglamentuoti užtikrinamojo turto grupės sudėtį, kad būtų užtikrintas jos vienuarūšiškumas ir sudarytos sąlygos investuotojams sąžiningai įvertinti riziką. Šioje direktyvoje taip pat reikėtų nustatyti padengimo turtu reikalavimus, nedarant poveikio valstybių narių teisei numatyti skirtingus valiutos, palūkanų normos ir kt. rizikos mažinimo būdus. Siekiant užtikrinti, kad užtikrinamojo turto grupėms būtų taikomi bendri aukštos kokybės standartai visoje Sąjungoje, reikėtų nustatyti padengimo turtu apskaičiavimo būdą ir sąlygas, kuriomis išvestinių finansinių priemonių sandoriai gali būti įtraukti į užtikrinamojo turto grupę;

- (17) keliose valstybėse narėse jau reikalaujama, kad užtikrinamojo turto grupės stebėtojas vykdytų specialias užduotis, susijusias su reikalavimus atitinkančio turto kokybe, ir užtikrintų atitiktį nacionaliniams padengimo turtu reikalavimams. Todėl, siekiant visoje Sąjungoje suderinti padengtosioms obligacijoms taikomą tvarką, svarbu aiškiai nustatyti užtikrinamojo turto grupės stebėtojo (kai jis yra privalomas pagal nacionalinę sistemą) užduotis ir pareigas. Užtikrinamojo turto grupės stebėtojo egzistavimas nepanaikina kompetentingų institucijų pareigų, susijusių su specialios viešosios priežiūros vykdymu;
- (18) leisdamos padengtąsias obligacijas mažos kredito įstaigos patiria sunkumų, nes padengtųjų obligacijų programos rengimas dažnai pareikalauja didelių išankstinių išlaidų. Padengtųjų obligacijų rinkose taip pat ypač svarbus yra likvidumas, kuris iš esmės priklauso nuo neapmokėtų obligacijų kiekio. Todėl, siekiant sudaryti sąlygas padengtąsias obligacijas leisti mažesnėms kredito įstaigoms, derėtų numatyti dviejų ar daugiau kredito įstaigų bendrą finansavimą. Tokiu būdu būtų suteikta galimybė kelioms kredito įstaigoms sutelkti turtą, naudojamą kaip užtikrinimo priemonė padengtosioms obligacijoms, kurias išleidžia viena kredito įstaiga, ir supaprastinta padengtųjų obligacijų emisija tose valstybėse narėse, kuriose šiuo metu rinkos nėra gerai išvystytos. Bendro finansavimo sutarčių naudojimui taikomais reikalavimais svarbu užtikrinti, kad kredito įstaigoms emitentams perleidžiamas turtas atitiktų turto tinkamumo ir užtikrinamojo turto atskyrimo reikalavimus pagal Sąjungos teisę;
- (19) Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnyje nustatoma keletas sąlygų, kurias turi atitikti padengtosios obligacijos, užtikrintos pakeitimo vertybiniais popieriais subjektų. Viena iš šių sąlygų yra susijusi su apimtimi, kuria tokios rūšies užtikrinimo priemonė gali būti naudojama, – tokių struktūrų naudojimas neturi viršyti 10 arba 15 % neapmokėtų padengtųjų obligacijų sumos. Pagal Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 kompetentingos institucijos gali nuspręsti šios sąlygos netaikyti. Komisijos ataskaitoje¹¹ dėl šio netaikymo tinkamumo daroma išvada, kad galimybę kaip užtikrinimo priemonės išleidžiant padengtąsias obligacijas naudoti pakeitimo vertybiniais popieriais priemonės ar padengtąsias obligacijas reikėtų numatyti tik kitoms padengtosioms obligacijoms (grupės vidaus sukauptų padengtųjų obligacijų struktūros), tačiau jos neriboti nuoroda į neapmokėtų padengtųjų obligacijų sumą. Galimybė sutelkti skirtingų emitentų padengtąsias obligacijas siekiant jas kaip

¹¹ Komisijos ataskaita Europos Parlamentui ir Tarybai pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 503 straipsnį „Padengtoms obligacijoms taikomi kapitalo reikalavimai“ (COM/2015/0509 final).

užtikrinamąjį turtą panaudoti grupės vidaus finansavimo poreikiams sudarytų palankesnes sąlygas padengtųjų obligacijų emisijų raidai, taip pat ir besiformuojančiose rinkose, todėl Sąjungos teisėje derėtų nustatyti tokių struktūrų naudojimo sistemą;

- (20) užtikrinamojo turto grupės, kuria užtikrinama padengtoji obligacija, skaidrumas yra šios rūšies finansinių priemonių esminė dalis, nes leidžia lengviau jas palyginti, o investuotojams sudaro sąlygas atlikti reikalingą rizikos įvertinimą. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2003/71/EB¹² nustatytos taisyklės, taikomos prospekto, kuris turi būti skelbiamas, kai vertybiniai popieriai siūlomi visuomenei arba įtraukiami į prekybos reguliuojamoje rinkoje, esančioje arba veikiančioje valstybėje narėje, sąrašą, sudarymui, tvirtinimui ir platinimui. Ilgainiui nacionalinės teisėkūros institucijos ir rinkos dalyviai parengė keletą Direktyvą 2003/71/EB papildančių iniciatyvų, susijusių su padengtųjų obligacijų investuotojams atskleistina informacija. Vis dėlto Sąjungos lygmeniu būtina nustatyti būtiną bendrąją informaciją, pateiktiną investuotojams prieš perkant padengtasias obligacijas arba jų pirkimo metu. Valstybėms narėms reikėtų leisti šiuos būtinuosius reikalavimus papildyti papildomomis nuostatomis;
- (21) užtikrinant padengtųjų obligacijų investuotojų apsaugą svarbiausia yra mažinti priemonės likvidumo riziką. Tai ypač svarbu užtikrinant su padengtąja obligacija susijusių įsipareigojimų vykdymą laiku. Todėl siekiant valdyti likvidumo trūkumo riziką, kaip antai terminų ir palūkanų normų neatitikimo, mokėjimų nutrūkimo, bendro lėšų naudojimo riziką, išvestinių finansinių priemonių ir kitų veiklos įsipareigojimų terminų suėjimo padengtųjų obligacijų programos laikotarpiu riziką, derėtų nustatyti užtikrinamojo turto grupės likvidumo atsargą. Užtikrinamojo turto grupės likvidumo atsarga skiriasi nuo kredito įstaigoms pagal kitus Sąjungos teisės aktus taikomų bendrųjų likvidumo reikalavimų, nes yra tiesiogiai susijusi su užtikrinamojo turto grupe ir jos paskirtis – mažinti konkrečiai šiai grupei kylančią likvidumo riziką. Siekdamas kuo labiau sumažinti reglamentavimo našą, valstybės narės turėtų galėti numatyti deramą sąveiką su likvidumo reikalavimais, nustatytais kitais Sąjungos ar nacionalinės teisės aktais ir turinčiais kitą paskirtį nei užtikrinamojo turto grupės likvidumo atsarga. Todėl valstybės narės gali nuspręsti, kad užtikrinamojo turto grupės likvidumo atsargos reikalavimas turėtų būti taikomas tik tuo atveju, kai kredito įstaigoms netaikomas joks kitas likvidumo reikalavimas pagal Sąjungos ar nacionalinės teisės aktus laikotarpiu, kurį tokie kiti reikalavimai apima;
- (22) keliose valstybėse narėse siekiant išvengti potencialios likvidumo rizikos, įskaitant terminų nesutapimą, yra sukurtos naujoviškos terminų struktūros. Pagal šias struktūras numatyta galimybė tam tikram laikotarpiui pratęsti nustatytą padengtosios obligacijos terminą arba leisti padengtųjų obligacijų turėtojams gauti pinigų srautus tiesiogiai iš užtikrinamojo turto grupės turto. Siekiant suderinti terminų pratęsimo struktūras visoje Sąjungoje, svarbu nustatyti sąlygas, kuriomis valstybės narės gali leisti šias struktūras naudoti, kad jos nebūtų per sudėtingos ar nekeltų investuotojams didesnės rizikos;
- (23) specialios viešosios priežiūros sistema – padengtosioms obligacijoms būdingas elementas, kaip nurodyta Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalyje. Tačiau ta direktyva tokios priežiūros pobūdis, turinys ir už ją atsakingos institucijos nėra nustatyti. Todėl būtina suderinti tokios padengtųjų obligacijų viešosios priežiūros

¹² 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/71/EB dėl prospekto, kuris turi būti skelbiamas, kai vertybiniai popieriai siūlomi visuomenei ar įtraukiami į prekybos sąrašą, ir iš dalies keičianti Direktyvą 2001/34/EB (OL L 345, 2003 12 31, p. 64).

sandaros elementus ir aiškiai nustatyti ją vykdysiančių nacionalinių kompetentingų institucijų užduotis ir pareigas;

- (24) kadangi padengtųjų obligacijų viešoji priežiūra skiriasi nuo kredito įstaigų Sąjungoje priežiūros, valstybės narės turėtų galėti šioms kitokioms priežiūros funkcijoms vykdyti paskirti kitas nacionalines kompetentingas institucijas nei ta, kuri vykdo bendrąją kredito įstaigos priežiūrą. Tačiau, siekiant užtikrinti nuoseklų padengtųjų obligacijų viešosios priežiūros vykdymą visoje Sąjungoje, būtina šią priežiūrą vykdančias kompetentingas institucijas įpareigoti glaudžiai bendradarbiauti su kompetentinga institucija, vykdančia bendrąją kredito įstaigų priežiūrą;
- (25) padengtųjų obligacijų viešoji priežiūra turėtų apimti leidimo kredito įstaigoms leisti padengtasias obligacijas suteikimą. Kadangi padengtasias obligacijas turėtų būti leidžiama išleisti tik kredito įstaigoms, be kredito įstaigos veiklos leidimo šis leidimas neturėtų būti suteikiamas. Į šią direktyvą reikėtų įtraukti nuostatas, kuriomis būtų reglamentuojamos sąlygos, kuriomis pagal Sąjungos teisę veiklos leidimą turinčios kredito įstaigos gali gauti leidimą vykdyti padengtųjų obligacijų leidimo pagal padengtųjų obligacijų programą veiklą;
- (26) kalbant apie leidimo taikymo sritį, padengtųjų obligacijų programa reiškia, kad pirminei padengtųjų obligacijų emisijai yra sudaryta viena ar kelios užtikrinamojo turto grupės. Tos pačios padengtųjų obligacijų programos skirtingos emisijos (su skirtingais tarptautiniais vertybinių popierių identifikavimo numeriais, ISIN) nebūtinai sudaro atskiras padengtųjų obligacijų programas;
- (27) siekiant užtikrinti, kad padengtasias obligacijas leidžiančios kredito įstaigos laikytųsi joms taikomų reikalavimų, ir užtikrinti panašų vertinimą bei laikymąsi visoje Sąjungoje, valstybės narės turėtų būti įpareigosios numatyti administracines sankcijas ir kitas administracines priemones, kurios būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos;
- (28) tos valstybių narių nustatytos administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės turėtų atitikti tam tikrus esminius reikalavimus dėl subjektų, kuriems taikomos tos sankcijos arba priemonės, kriterijų, į kuriuos reikia atsižvelgti jas skiriant, padengtųjų obligacijų viešąją priežiūrą vykdančių kompetentingų institucijų informacijos skelbimo pareigų, įgaliojimų skirti sankcijas ir galimų skirti administracinių piniginių baudų dydžių;
- (29) siekiant užtikrinti nuoseklų administracinių sankcijų ar kitų administracinių priemonių taikymą visose valstybėse narėse, valstybės narės turėtų būti įpareigosios užtikrinti, kad padengtųjų obligacijų viešąją priežiūrą vykdančios kompetentingos institucijos atsižvelgtų į visas svarbias aplinkybes, nustatydamos administracinių sankcijų ar kitų administracinių priemonių rūšį ir dydį;
- (30) kad galėtų nustatyti galimus padengtųjų obligacijų emisijai ir pardavimui taikomų reikalavimų pažeidimus, padengtųjų obligacijų viešąją priežiūrą vykdančios kompetentingos institucijos turėtų turėti reikalingus tyrimo įgaliojimus ir veiksmingus mechanizmus, skatinančius pranešti apie galimus arba faktinius pažeidimus. Tie mechanizmai neturėtų daryti poveikio jokių asmenų arba subjektų, kuriems tokių įgaliojimų ir mechanizmų taikymas padarė neigiamą poveikį, teisei į gynybą;
- (31) padengtųjų obligacijų viešąją priežiūrą vykdančios kompetentingos institucijos taip pat turėtų būti įgaliosios skirti administracines sankcijas ir priimti kitas administracines priemones, kad užtikrintų kuo platesnio masto veiksmus įvykus pažeidimui ir padėtų užkirsti kelią tolesniems pažeidimams, nepriklausomai nuo to, ar pagal nacionalinę

teisę tokios priemonės yra laikomos administracinėmis sankcijomis ar kitomis administracinėmis priemonėmis. Be nurodytųjų šioje direktyvoje, valstybės narės turėtų turėti galimybę numatyti papildomas sankcijas, taip pat didesnius nei pagal šią direktyvą numatytus administracinių piniginių baudų dydžius;

- (32) dabartiniams padengtųjų obligacijų srities nacionalinės teisės aktams būdingas išsamus padengtųjų obligacijų emisijų ir programų reglamentavimas nacionaliniu lygmeniu ir priežiūra siekiant užtikrinti, kad visada būtų paisoma investuotojų teisių, susijusių su padengtųjų obligacijų emisija. Ta priežiūra apima nuolatinę programos ypatybių, padengimo turtu reikalavimų ir užtikrinamojo turto grupės kokybės stebėjimą. Esminis investuotojų apsaugos elementas – tinkamo lygio investuotojų informavimas apie reglamentavimo sistemą, taikomą padengtųjų obligacijų emisijai. Todėl derėtų užtikrinti, kad kompetentingos institucijos reguliariai skelbtų informaciją apie savo nacionalines priemones, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, ir būdą, kuriuo jos vykdo padengtųjų obligacijų viešąją priežiūrą;
- (33) šiuo metu padengtosios obligacijos Sąjungoje platinamos su nacionaliniais pavadinimais ir ženklais (kai kurie iš jų yra gerai žinomi). Tačiau keliose valstybėse narėse nei tokie pavadinimai, nei ženklai neegzistuoja. Todėl, regis, derėtų padengtasias obligacijas Sąjungoje leidžiančioms kredito įstaigoms parduodant padengtasias obligacijas tiek Sąjungos, tiek trečiųjų valstybių investuotojams leisti naudoti specialų Europos padengtųjų obligacijų ženklą, jeigu šios padengtosios obligacijos atitinka Sąjungos teisėje nustatytus reikalavimus. Tokį ženklą svarbu įtvirtinti siekiant sudaryti palankesnes sąlygas tiems investuotojams įvertinti padengtųjų obligacijų kokybę ir taip padidinti tų padengtųjų obligacijų, kaip investavimo priemonės, patrauklumą tiek Sąjungoje, tiek už jos ribų. Tačiau naudoti tą ženklą neturėtų būti privaloma – valstybės narės turėtų galėti palikti galioti savo nacionalinius pavadinimus ir ženklinimo sistemą greta Europos padengtųjų obligacijų ženklo;
- (34) siekdama įvertinti šios direktyvos taikymą, Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su EBI, turėtų stebėti padengtųjų obligacijų raidą Sąjungoje ir pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl investuotojų apsaugos lygio ir padengtųjų obligacijų rinkų raidos. Ataskaitoje turėtų būti skirta dėmesio ir turto, kuriuo užtikrinama padengtųjų obligacijų emisija, raidai, įskaitant galimybę valstybėms narėms numatyti padengtųjų obligacijų emisiją siekiant finansuoti paskolas, susijusias su valstybės įmonėmis;
- (35) šiuo metu nėra jokios lygiavertiškumo sistemos, pagal kurią Sąjungoje būtų pripažįstamos padengtosios obligacijos, kurias trečiosiose valstybėse išleido kredito įstaigos, išskyrus prudenceines aplinkybes, kuriomis kai kurių trečiųjų valstybių obligacijų likvidumui tam tikromis sąlygomis taikomas lengvatinis vertinimas. Todėl Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su EBI, turėtų įvertinti, ar yra reikalinga ir tinkama nustatyti trečiųjų valstybių padengtųjų obligacijų emitentams ir investuotojams taikytiną lygiavertiškumo sistemą. Ne vėliau kaip praėjus trejiems metams po datos, nuo kurios valstybės narės turi taikyti nuostatas, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, Komisija turėtų šiuo klausimu pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, prireikus kartu su pasiūlymu dėl teisėkūros procedūra priimamo akto;
- (36) padengtosioms obligacijoms būdingas nustatytas kelerių metų terminas. Todėl būtina numatyti pereinamojo laikotarpio priemones, kuriomis būtų užtikrinta, kad [LB:

prašom įrašyti datą, nurodytą šios direktyvos 32 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje] jau išleistoms padengtosioms obligacijoms poveikis nebūtų daromas;

- (37) nustačius vienodą padengtųjų obligacijų sistemą, reikėtų pakoreguoti padengtųjų obligacijų apibūdinimą, pateiktą Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalyje. Direktyvoje 2014/59/ES padengtosios obligacijos apibrėžiamos pateikiant nuorodą į Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalį, tad pakeitus šį apibūdinimą, reikėtų koreguoti ir Direktyvą 2014/59/ES. Be to, siekiant išvengti poveikio iki [LB: prašom įrašyti datą, nurodytą šios direktyvos 32 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje] pagal Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalį išleistoms padengtosioms obligacijoms, tos padengtosios obligacijos iki jų termino turėtų būti ir toliau nurodomos arba apibrėžiamos kaip padengtosios obligacijos. Todėl direktyvas 2009/65/EB ir 2014/59/ES reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti;
- (38) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų¹³ valstybės narės pagrįstais atvejais įsipareigojo prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudedamųjų dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (39) kadangi šios direktyvos tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti, būtina nustatyti bendrą padengtųjų obligacijų sistemą, kad būtų užtikrintas visos Sąjungos padengtųjų obligacijų struktūrinių ypatybių suderinimas su rizikos ypatybėmis, dėl kurių atsiranda pagrindas taikyti Sąjungos lengvatinį vertinimą, o dėl poreikio toliau plėtoti padengtųjų obligacijų rinkas visoje Sąjungoje ir remti tarpvalstybines investicijas tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali priimti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (40) remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001¹⁴ 28 straipsnio 2 dalimi, pasikonsultuota su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, kuris pateikė nuomonę dėl [...] ¹⁵;

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

DALYKAS, TAIKymo SRITIS IR APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatomos šios investuotojų apsaugos taisyklės, susijusios su:

- (1) padengtųjų obligacijų emisijos reikalavimais;
- (2) struktūrinėmis padengtųjų obligacijų ypatybėmis;
- (3) padengtųjų obligacijų viešąja priežiūra;

¹³ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

¹⁴ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

¹⁵ [OL C [...].]

- (4) kompetentingoms institucijoms taikomais skelbimo reikalavimais, susijusiais su padengtosiomis obligacijomis.

2 straipsnis
Taikymo sritis

Ši direktyva taikoma Sąjungoje įsisteigusių kredito įstaigų išleistoms padengtosioms obligacijoms.

3 straipsnis
Apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- (1) padengtoji obligacija – kredito įstaigos išleistas skolinis įsipareigojimas, užtikrintas užtikrinamojo turto grupe, kurios atžvilgiu padengtosios obligacijos investuotojai, kaip privilegijuotieji kreditoriai, turi tiesioginio reikalavimo teisę;
- (2) padengtųjų obligacijų programa – kredito įstaigos turtas ir įsipareigojimai, kaip nurodyta 15 straipsnyje, taip pat veikla, susiję su padengtųjų obligacijų emisija pagal vieną leidimą, suteiktą pagal 19 straipsnį;
- (3) užtikrinamojo turto grupė – kaip padengtųjų obligacijų užtikrinimo priemonė naudojamas turtas, atskirtas nuo kito padengtąsias obligacijas leidžiančios kredito įstaigos laikomo turto;
- (4) kredito įstaiga – kredito įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;
- (5) specializuota hipotekos kredito įstaiga – kredito įstaiga, finansuojanti paskolas išskirtinai padengtųjų obligacijų emisijomis, kuriai pagal teisės aktus leidžiama teikti tik hipotekos ir viešojo sektoriaus paskolas, bet neleidžiama priimti indėlių, išskyrus kitas grąžinamas lėšas iš gyventojų;
- (6) padengtosios obligacijos termino paankstinimas – situacija, kai padengtąją obligaciją išleidusi kredito įstaiga arba jos atstovas paskelbia, kad padengtoji obligacija yra nedelsiant apmokėtina, o mokėjimai pagal ją padengtosios obligacijos investuotojui išmokami nesuėjus pradiniam terminui;
- (7) nekilnojamojo turto atveju „rinkos vertė“ – rinkos vertė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 76 punkte;
- (8) nekilnojamojo turto atveju „hipotekinė vertė“ – hipotekinė vertė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 74 punkte;
- (9) gyvenamosios paskirties nekilnojamasis turtas – gyvenamosios paskirties nekilnojamasis turtas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 75 punkte;
- (10) vyraujantis turtas – dominuojantis užtikrinamojo turto grupės turtas, pagal kurį nustatomas užtikrinamojo turto grupės pobūdis;
- (11) pakaitinis turtas – turtas, naudojamas padengimo turtu reikalavimams vykdyti, išskyrus vyraujantį turtą;
- (12) užtikrinimo priemonės paviršius – teisės aktais arba sutartyje nustatytas užtikrinimo priemonės lygis, kuriuo viršijamas padengimo turtu reikalavimas, nustatytas 15 straipsnyje;

- (13) finansavimo atitikmens reikalavimas – taisyklės, kuriomis įpareigojama suderinti vykdytinų įsipareigojimų ir turto pinigų srautus, užtikrinant, kad mokėjimai iš paskolos gavėjų būtų gauti anksčiau, nei mokami mokėjimai padengtųjų obligacijų investuotojams, ir kad iš paskolos gavėjų gautos sumos būtų bent tokios pačios vertės kaip padengtųjų obligacijų investuotojams mokėtini mokėjimai;
- (14) grynasis netenkamų pinigų srautas – visi įsipareigojimai, įskaitant pagrindinės sumos ir palūkanų mokėjimus, taip pat mokėjimus pagal padengtųjų obligacijų programos išvestinių finansinių priemonių sandorius, atskaičius iš užtikrinamojo turto grupės turto gaunamų pinigų srautus;
- (15) terminų pratęsimo struktūra – tvarka, pagal kurią numatyta galimybė atsiradus priežastiniam veiksniai tam tikram laikotarpiui pratęsti nustatytą padengtųjų obligacijų terminą;
- (16) padengtųjų obligacijų viešoji priežiūra – padengtųjų obligacijų programų priežiūra, kuria užtikrinamas padengtųjų obligacijų emisijai taikytinų reikalavimų laikymasis ir vykdymo užtikrinimas;
- (17) specialusis administratorius – asmuo ar subjektas, paskirtas administruoti padengtųjų obligacijų programą pagal tą programą padengtasias obligacijas išleidusios kredito įstaigos nemokumo atveju.

II ANTRAŠTINĖ DALIS. STRUKTŪRINĖS PADENGJTŲJŲ OBLIGACIJŲ YPATYBĖS

1 skyrius

Dvigubo reikalavimo tvarka ir neliečiamumas bankroto atveju

4 straipsnis

Dvigubo reikalavimo tvarka

- 1. Valstybės narės nustato taisykles, kuriomis padengtųjų obligacijų investuotojams suteikiama teisė teikti šiuos reikalavimus:
 - (a) reikalavimą padengtasias obligacijas išleidusiai kredito įstaigai;
 - (b) padengtasias obligacijas išleidusios kredito įstaigos nemokumo ar pertvarkymo atveju – prioritetinį reikalavimą, susijusį su turto, įtraukto į užtikrinamojo turto grupę, pagrindine suma ir visomis sukauptomis palūkanomis;
 - (c) jeigu padengtasias obligacijas išleidusios kredito įstaigos nemokumo atveju prioritetinis reikalavimas, nurodytas b punkte, negali būti visiškai įvykdytas, – reikalavimą tos kredito įstaigos nemokaus skolininko turto atžvilgiu, kurio eiliškumas *pari passu* prilygsta kredito įstaigos paprastųjų neapsaugotų kreditorių reikalavimų eiliškumui, nustatytam pagal nacionalinės teisės aktus, reglamentuojančius eiliškumą įprastinių bankroto bylų atveju.
- 2. 1 dalyje nurodyti reikalavimai neviršija visų su padengtosiomis obligacijomis susijusių mokėjimo įsipareigojimų.
- 3. Taikant 1 dalies c punktą, specializuotos hipotekos kredito įstaigos nemokumo atvejui valstybės narės gali nustatyti taisykles, kuriomis padengtųjų obligacijų investuotojams suteikiama teisė teikti didesnio prioriteto reikalavimą, nei teikia tos specializuotos hipotekos kredito įstaigos paprastieji neapsaugoti kreditoriai, kurių

reikalavimų eiliškumas nustatomas pagal nacionalinės teisės aktus, reglamentuojančius eiliškumą įprastinių bankroto bylų atveju, bet mažesnio prioriteto nei bet kurių kitų privilegijuotųjų kreditorių reikalavimai.

5 straipsnis

Padengtųjų obligacijų neliečiamumas bankroto atveju

Valstybės narės užtikrina, kad padengtąsias obligacijas išleidusios kredito įstaigos nemokumo ar pertvarkymo atveju su padengtosiomis obligacijomis susijusiems mokėjimo įsipareigojimams nebūtų taikomas automatiškas termino paankstinimas.

2 skyrius

Užtikrinamojo turto grupė ir padengimas turtu

I SKIRSNIS

REIKALAVIMUS ATITINKANTIS TURTAS

6 straipsnis

Reikalavimus atitinkantis turtas

1. Valstybės narės užtikrina investuotojų apsaugą reikalaujamos visada užtikrinti padengtąsias obligacijas aukštos kokybės turtu, nurodytu Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 1 dalies a–g punktuose, arba kitu aukštos kokybės turtu, atitinkančiu bent šiuos reikalavimus:
 - (a) turto rinkos vertę arba hipotekinę vertę galima nustatyti;
 - (b) turto atžvilgiu yra vykdytina turto hipotekos, suvaržymo, sulaikymo teisė arba kita garantija;
 - (c) visi teisiniai reikalavimai dėl turto hipotekos, suvaržymo, sulaikymo teisės arba garantijos nustatymo yra įvykdyti;
 - (d) hipotekos, suvaržymo, sulaikymo teisė arba garantija, kuria užtikrinamas turtas, sudaro padengtąsias obligacijas išleidusiai kredito įstaigai sąlygas nepagrįstai nedelsiant atgauti turto vertę.

Kad galėtų taikyti a punktą, valstybės narės nustato turto vertinimo taisykles.

Kad galėtų taikyti b punktą, valstybės narės nustato taisykles, kuriomis užtikrinamas neatidėliotinas užtikrinamojo turto grupės turto hipotekos, suvaržymo, sulaikymo teisės arba garantijos įvedimas į sistemą ir registravimas.

Kad galėtų taikyti b ir d punktus, valstybės narės užtikrina, kad prieš įtraukdamas turtą į užtikrinamojo turto grupę padengtąsias obligacijas leidžiančios kredito įstaigos įvertintų, ar įmanoma užtikrinti su tuo turtu susijusių teisių vykdymą.

2. Valstybės narės užtikrina investuotojų apsaugą įpareigodamos padengtąsias obligacijas leidžiančias kredito įstaigas nustatyti procedūras, pagal kurias būtų stebima, kad kaip užtikrinimo priemonė naudojamas turtas būtų tinkamai apdraustas nuo žalos rizikos.
3. Kad galėtų taikyti 1 ir 2 dalis, valstybės narės įpareigoja padengtąsias obligacijas leidžiančias kredito įstaigas pagrįsti dokumentais kaip užtikrinimo priemonė naudojamo turto ir jo skolinimo politikos atitiktį toms dalims.

7 straipsnis
Už Sąjungos ribų esantis turtas

1. Laikydamosi 2 dalies nuostatos, valstybės narės gali leisti padengtasias obligacijas leidžiančioms kredito įstaigoms į užtikrinamojo turto grupę įtraukti už Sąjungos ribų esantį turtą.
2. Kai valstybės narės numato tokio turto įtraukimą pagal 1 dalį, jos užtikrina investuotojų apsaugą patikrindamos, ar už Sąjungos ribų esantis turtas atitinka visus 6 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir ar tokio turto realizavimo vykdymą galima teisiškai užtikrinti panašiu būdu kaip Sąjungoje esančio turto.

8 straipsnis
Grupės vidaus sukauptų padengtųjų obligacijų struktūros

Valstybės narės gali nustatyti taisykles, pagal kurias vykdant grupės vidaus sandorį grupei priklausančios kredito įstaigos išleistas padengtasias obligacijas (grupės viduje išleistos padengtosios obligacijos) galima naudoti kaip užtikrinimo priemonę kitos tai pačiai grupei priklausančios kredito įstaigos išorinei padengtųjų obligacijų emisijai (išorei išleistos padengtosios obligacijos). Valstybės narės užtikrina investuotojų apsaugą į šias taisykles įtraukdamos bent šiuos reikalavimus:

- (a) grupės viduje išleistos padengtosios obligacijos, naudojamos kaip užtikrinimo priemonė išorei išleistoms padengtosioms obligacijoms, įrašomos į kredito įstaigos, išleidžiančios padengtasias obligacijas išorei, balansą;
- (b) kredito įstaiga, išleidžianti išorei padengtasias obligacijas, turi teisę teikti reikalavimą kredito įstaigai, išleidžiančiai padengtasias obligacijas grupės viduje, ir tas reikalavimas yra užtikrintas grupės viduje išleistomis padengtosiomis obligacijomis;
- (c) išorei išleistos padengtosios obligacijos yra parduodamos grupei nepriklausantiems padengtųjų obligacijų investuotojams;
- (d) tiek grupės viduje, tiek išorei išleistos padengtosios obligacijos priskiriamos 1 kredito kokybės žingsniui, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyriuje, ir yra užtikrintos gyvenamosios arba komercinės paskirties nekilnojamojo turto hipoteka.

9 straipsnis
Bendras finansavimas

1. Laikydamosi 2 dalies nuostatų, valstybės narės leidžia naudoti paskolas, užtikrintas gyvenamosios arba komercinės paskirties nekilnojamojo turto hipotekos, suvaržymo, sulaikymo teisėmis arba kitomis lygiavertėmis užtikrinimo teisėmis, kurias kredito įstaiga pateikė kaip turtą užtikrinamojo turto grupei, kitos kredito įstaigos padengtųjų obligacijų emisijai.
2. Valstybės narės užtikrina investuotojų apsaugą nustatydamas taisykles, kuriomis reglamentuojamas kredito įstaigos suteiktų paskolų ir hipotekos, suvaržymo, sulaikymo teisių arba kitų lygiavertčių užtikrinimo teisių perdavimas padengtasias obligacijas leidžiančiai kredito įstaigai. Tomis taisyklėmis užtikrinama, kad būtų įvykdyti visi 6 ir 12 straipsnyje nustatyti reikalavimai.

10 straipsnis
Užtikrinamojo turto grupės sudėtis

Valstybės narės užtikrina investuotojų apsaugą numatydamos pakankamą užtikrinamojo turto grupės turto vienašališkumo lygį, kad turtas būtų panašaus pobūdžio struktūrinių ypatybių, galiojimo laikotarpio ir rizikos profilio.

11 straipsnis
Užtikrinamojo turto grupėje esantys išvestinių finansinių priemonių sandoriai

1. Valstybės narės užtikrina investuotojų apsaugą leisdamos į užtikrinamojo turto grupę įtraukti išvestinių finansinių priemonių sandorius tik tais atvejais, kai įvykdyti bent šie reikalavimai:
 - (a) išvestinių finansinių priemonių sandoriai į užtikrinamojo turto grupę įtraukiami tik siekiant apsidrausti nuo rizikos;
 - (b) išvestinių finansinių priemonių sandoriai yra pakankamai pagrįsti dokumentais;
 - (c) išvestinių finansinių priemonių sandoriai yra atskirti pagal 12 straipsnį;
 - (d) išvestinių finansinių priemonių sandoriai padengtasias obligacijas išleidusios kredito įstaigos nemokumo ar pertvarkymo atveju negali būti nutraukti;
 - (e) išvestinių finansinių priemonių sandoriai atitinka pagal 2 dalį nustatytas taisykles.
2. Siekdamos užtikrinti 1 dalyje išvardytų reikalavimų laikymąsi, valstybės narės nustato bent šias taisykles, taikomas užtikrinamojo turto grupės išvestinių finansinių priemonių sandoriams:
 - (a) apsidraudimo sandorio šalių tinkamumo kriterijus;
 - (b) užtikrinamojo turto grupėje esančių išvestinių finansinių priemonių sandorių sumos apribojimus;
 - (c) dėl išvestinių finansinių priemonių sandorių pateiktinus būtinuosius dokumentus.

12 straipsnis
Užtikrinamojo turto grupės turto atskyrimas

1. Valstybės narės užtikrina investuotojų apsaugą reikalaujamos, kad užtikrinamojo turto grupės turto atskyrimas atitiktų bent šiuos reikalavimus:
 - (a) visą užtikrinamojo turto grupės turtą padengtasias obligacijas išleidusi kredito įstaiga gali identifikuoti;
 - (b) visam užtikrinamojo turto grupės turtui padengtasias obligacijas išleidusi kredito įstaiga taiko teisiškai privalomą ir vykdytiną atskyrimą;
 - (c) visas užtikrinamojo turto grupės turtas yra apsaugotas nuo trečiųjų šalių reikalavimų ir nėra įtrauktas į padengtasias obligacijas išleidusios kredito įstaigos nemokaus skolininko turto sudėtį.

Taikant pirmą pastraipą, laikoma, kad užtikrinamojo turto grupės turtas apima visas gautas užtikrinimo priemones, susijusias su išvestinių finansinių priemonių sandorių pozicijomis.

2. 1 dalyje nurodytas užtikrinamojo turto grupės turto atskyrimas taip pat taikomas padengtasias obligacijas išleidusios kredito įstaigos nemokumo ar pertvarkymo atveju.

13 straipsnis

Užtikrinamojo turto grupės stebėtojas

1. Valstybės narės gali įpareigoti padengtasias obligacijas leidžiančias kredito įstaigas paskirti užtikrinamojo turto grupės stebėtoją, kad šis nuolat stebėtų užtikrinamojo turto grupės atitiktį 6–12 ir 14–17 straipsniuose nustatytiems reikalavimams.
2. Kai valstybės narės naudojasi 1 dalyje numatyta galimybe, jos nustato taisykles, kuriomis reglamentuojami bent šie aspektai:
 - (a) užtikrinamojo turto grupės stebėtojo paskyrimas ir atleidimas;
 - (b) visi užtikrinamojo turto grupės stebėtojų taikomi tinkamumo kriterijai;
 - (c) užtikrinamojo turto grupės stebėtojo vaidmuo ir pareigos, taip pat padengtasias obligacijas išleidusios kredito įstaigos nemokumo ar pertvarkymo atveju;
 - (d) pareiga teikti informaciją kompetentingai institucijai, paskirtai pagal 18 straipsnio 2 dalį;
 - (e) teisė gauti informaciją, reikalingą užtikrinamojo turto grupės stebėtojo pareigoms vykdyti.
3. Užtikrinamojo turto grupės stebėtojas turi būti atskiras ir nepriklausomas nuo padengtasias obligacijas leidžiančios kredito įstaigos ir jos auditoriaus.
4. Kai valstybės narės naudojasi 1 dalyje numatyta galimybe, jos apie tai informuoja EBI.

14 straipsnis

Informacija investuotojams

1. Valstybės narės užtikrina, kad padengtasias obligacijas leidžiančios kredito įstaigos teiktų pakankamai išsamią informaciją apie padengtųjų obligacijų programas, kad investuotojai galėtų įvertinti tos programos pobūdį ir riziką ir atlikti išsamų patikrinimą.
2. Taikydamos 1 dalį, valstybės narės užtikrina, kad informacija investuotojams būtų teikiama bent kas ketvirtį ir ją sudarytų ši būtiniausia portfelio informacija:
 - (a) užtikrinamojo turto grupės ir neapmokėtų padengtųjų obligacijų vertė;
 - (b) užtikrinamojo turto grupės turto geografinis pasiskirstymas ir turto rūšis, į jo sudėtį įtrauktų paskolų dydis ir vertinimo metodas;
 - (c) informacija apie riziką, susijusią su palūkanų normomis, valiuta, kreditu, rinka ir likvidumu;
 - (d) užtikrinamojo turto grupės turto ir padengtųjų obligacijų terminų struktūra;
 - (e) privalomo padengimo turtu, sutartinio ir savanoriško užtikrinimo priemonių paviršio lygiai;
 - (f) daugiau kaip devyniasdešimt dienų pradelstų paskolų procentinė dalis.

Valstybės narės užtikrina, kad investuotojams būtų teikiama apibendrinta informacija. Be to, valstybės narės gali reikalauti teikti informaciją pagal kiekvieną paskolą.

3. Valstybės narės užtikrina investuotojų apsaugą įpareigodamos padengtąsias obligacijas leidžiančias kredito įstaigas skelbti savo interneto svetainėse pagal 1 ir 2 dalis investuotojams pateiktą informaciją.

II SKIRSNIS

PADENGIMO TURTU IR LIKVIDUMO REIKALAVIMAI

15 straipsnis

Padengimo turtu reikalavimai

1. Valstybės narės užtikrina investuotojų apsaugą reikalaujamos, kad padengtųjų obligacijų programos visada atitiktų bent šiuos padengimo turtu reikalavimus:
 - (a) visi su padengtosiomis obligacijomis susiję įsipareigojimai, įskaitant neapmokėtų padengtųjų obligacijų pagrindinės sumos ir visų sukauptų palūkanų išmokėjimą, taip pat su padengtųjų obligacijų programos vykdymu ir administravimu susijusių išlaidų apmokėjimą, yra užtikrinti užtikrinamojo turto grupės turtu;
 - (b) apskaičiuojant reikalingą padengimo turtu lygį užtikrinama, kad bendra užtikrinamojo turto grupės turto nominalioji suma bent būtų lygi bendrai neapmokėtų padengtųjų obligacijų nominaliajai sumai („nominaliosios sumos principas“);
 - (c) padengimo turtu reikalavimą atitinka šis užtikrinamojo turto grupės turtas:
 - i) vyraujantis turtas;
 - ii) pakaitinis turtas;
 - iii) pagal 16 straipsnį laikomas likvidusis turtas;
 - iv) pagal 11 straipsnį turimi išvestinių finansinių priemonių sandoriai;
 - v) teisės aktais nustatytas užtikrinimo priemonės perviršis;
 - (d) tais atvejais, kai laikoma, kad įvyko įsipareigojimų neįvykdymas pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 178 straipsnį, neužtikrinti reikalavimai į užtikrinamojo turto grupę nėra įtraukiami.

Taikydamos pirmos pastraipos b punktą, valstybės narės gali numatyti kitus apskaičiavimo principus, jei apskaičiuojant pagal juos padengimo turtu lygis nėra žemesnis, nei apskaičiuojant pagal nominaliosios sumos principą.

2. Valstybės narės užtikrina, kad padengimas turtu ir įsipareigojimai būtų apskaičiuojami pagal tą pačią metodiką.

16 straipsnis

Užtikrinamojo turto grupės likvidumo atsargos reikalavimas

1. Valstybės narės užtikrina investuotojų apsaugą reikalaujamos, kad užtikrinamojo turto grupėje visada būtų iš prieinamo likvidžiojo turto sudaryta likvidumo atsarga padengtųjų obligacijų programos grynajam netenkamų pinigų srautui padengti.
2. Užtikrinamojo turto grupės likvidumo atsarga turi padengti 180 kalendorinių dienų grynąjį netenkamų pinigų srautą.

3. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytą užtikrinamojo turto grupės likvidumo atsargą sudarytų šių rūšių turtas:
 - (a) 1 lygio, 2A lygio ir 2B lygio reikalavimus atitinkantis turtas pagal Deleguotojo reglamento (ES) 2015/61 10, 11 ir 12 straipsnius, įvertintas pagal to deleguotojo reglamento 9 straipsnį ir atskirtas pagal šios direktyvos 13 straipsnį;
 - (b) kredito įstaigų pozicijos, priskiriamos 1 kredito kokybės žingsniui pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio 1 dalies c punktą.

Taikydamos pirmos pastraipos b punktą, valstybės narės užtikrina, kad į užtikrinamojo turto grupės likvidumo atsargą nebūtų įskaičiuojami neužtikrinti reikalavimai, susiję su neįvykdytomis pozicijomis pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 178 straipsnį.

4. Kai padengtasias obligacijas leidžiančiai kredito įstaigai taikomi kituose Sąjungos teisės aktuose nustatyti likvidumo reikalavimai, valstybės narės gali nuspręsti netaikyti nacionalinių taisyklių, kuriomis į nacionalinę teisę perkeltos 1, 2 ir 3 dalys, visą tuose Sąjungos teisės aktuose numatytą laikotarpį.
5. Valstybės narės gali leisti apskaičiuoti terminų pratęsimo struktūrų pagrindinę sumą pagal padengtosios obligacijos galutinį terminą.
6. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nustatyti reikalavimai nebūtų taikomi padengtosioms obligacijoms, kurioms taikomi finansavimo atitiktens reikalavimai.

17 straipsnis

Terminų pratęsimo struktūroms taikomos sąlygos

1. Valstybės narės gali leisti padengtųjų obligacijų emisijas numatant terminų pratęsimo struktūrą, kai investuotojų apsauga užtikrinama bent šiais būdais:
 - (a) terminų pratęsimo priežastiniai veiksniai nurodomi sutartyje arba įstatuose;
 - (b) sprendimą dėl terminų pratęsimo priima ne padengtasias obligacijas išleidusi kredito įstaiga;
 - (c) investuotojams pateikiama pakankamai informacijos apie terminų pratęsimą, kad jie galėtų nustatyti padengtosios obligacijos riziką, išsamiai aprašant:
 - i) terminų pratęsimo priežastinius veiksniai;
 - ii) terminų pratęsimo pasekmes padengtasias obligacijas išleidusios kredito įstaigos nemokumo ar pertvarkymo atveju;
 - iii) pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos ir specialiojo administratoriaus vaidmenį terminų pratęsimo atžvilgiu (jei aktualu);
 - (d) bet kuriuo metu galima nustatyti galutinį padengtosios obligacijos terminą;
 - (e) dėl terminų pratęsimo padengtųjų obligacijų investuotojų eiliškumas nesikeičia;
 - (f) dėl terminų pratęsimo nesikeičia padengtųjų obligacijų struktūrinės ypatybės, susijusios su dvigubo reikalavimo tvarka, kaip nurodyta 4 straipsnyje, ir neliečiamumu bankroto atveju, kaip nurodyta 5 straipsnyje.
2. Valstybės narės, leidusios padengtųjų obligacijų emisijas numatant terminų pratęsimo struktūrą, apie šį sprendimą informuoja EBI.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

PADENGŲŲ OBLIGACIJŲ VIEŠOJI PRIEŽIŪRA

18 straipsnis

Padengųjų obligacijų viešoji priežiūra

1. Valstybės narės užtikrina investuotojų apsaugą numatydamos padengųjų obligacijų emisijai taikyti padengųjų obligacijų viešąją priežiūrą.
2. Kad galėtų vykdyti 1 dalyje nurodytą padengųjų obligacijų viešąją priežiūrą, valstybės narės paskiria vieną ar daugiau kompetentingų institucijų. Apie tas paskirtas institucijas ir apie bet kokių funkcijų ir pareigų paskirstymą jos informuoja Komisiją ir EBI.
3. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos stebėtų padengųjų obligacijų emisijas siekdamos įvertinti jų atitiktį nacionalinių nuostatų, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, reikalavimams.
4. Valstybės narės užtikrina, kad padengtąsias obligacijas leidžiančios kredito įstaigos registruotų visus savo sandorius, susijusius su padengųjų obligacijų programa, ir taikytų pakankamas ir tinkamas dokumentavimo sistemas ir procesus.
5. Be to, valstybės narės užtikrina, kad būtų taikomos tinkamos priemonės, leidžiančios pagal 2 dalį paskirtoms kompetentingoms institucijoms gauti informacijos, reikalingos siekiant įvertinti atitiktį nacionalinių nuostatų, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, reikalavimams, ištirti galimus šių reikalavimų pažeidimus ir skirti administracines sankcijas bei taisomąsias priemones pagal nacionalines nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę perkeltas 23 straipsnis.
6. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos turėtų žinių, išteklių, veiklos pajėgumų, įgaliojimų ir savarankiškumą, reikalingų siekiant vykdyti jų funkcijas, susijusias su padengųjų obligacijų viešąja priežiūra.

19 straipsnis

Padengųjų obligacijų programoms suteikiamas leidimas

1. Valstybės narės užtikrina investuotojų apsaugą reikalaujamos, kad prieš leidžiant padengtąsias obligacijas pagal padengųjų obligacijų programą, tai programai būtų gautas leidimas. Valstybės narės suteikia įgaliojimą suteikti tokius leidimus pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtoms kompetentingoms institucijoms.
2. Valstybės narės nustato 1 dalyje nurodyto leidimo suteikimo reikalavimus, apimančius bent šiuos aspektus:
 - (a) tinkamą veiklos programą, kurioje numatyta padengųjų obligacijų emisija;
 - (b) į užtikrinamojo turto grupę įtrauktų paskolų patvirtinimo, keitimo, atnaujinimo ir refinansavimo tinkamą politiką, procesus ir metodikas, kuriais užtikrinama investuotojų apsauga;
 - (c) padengųjų obligacijų programai įgyvendinti skirtą vadovybę ir darbuotojus, turinčius tinkamą kvalifikaciją ir žinių, susijusių su padengųjų obligacijų emisija ir padengųjų obligacijų programos administravimu;

- (d) užtikrinamojo turto grupės administracinę struktūrą, atitinkančią taikytinus reikalavimus, nustatytus nacionalinėse nuostatose, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę.

20 straipsnis

Padengtųjų obligacijų viešojo priežiūra nemokumo ar pertvarkymo atveju

1. Padengtąsias obligacijas išleidusios kredito įstaigos pertvarkymo atveju pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos bendradarbiauja su pertvarkymo institucija siekdamos užtikrinti, kad būtų apsaugotos padengtųjų obligacijų investuotojų teisės ir interesai, be kita ko, bent tikrindamos nuolatinį padengtųjų obligacijų programos valdymą pertvarkymo proceso metu.
2. Valstybės narės gali numatyti, kad padengtąsias obligacijas išleidusios kredito įstaigos nemokumo atveju būtų paskirtas specialusis administratorius, užtikrinsiantis, kad būtų apsaugotos padengtųjų obligacijų investuotojų teisės ir interesai, be kita ko, bent tikrindamas nuolatinį padengtųjų obligacijų programos valdymą nemokumo proceso metu.

Kai valstybės narės ta galimybe pasinaudoja, jos reikalauja dėl specialiojo administratoriaus paskyrimo ir atleidimo konsultotis su pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtomis kompetentingomis institucijomis.

3. Kai valstybės narės numato specialiojo administratoriaus paskyrimą pagal 2 dalį, jos patvirtina taisykles, kuriomis nustatomos to specialiojo administratoriaus užduotys ir pareigos, susijusios bent su:
 - (a) įsipareigojimų, susijusių su padengtosiomis obligacijomis, vykdymu;
 - (b) užtikrinamojo turto grupės turto valdymu ir realizavimu, įskaitant jo perdavimą kartu su padengtųjų obligacijų įsipareigojimais kitai padengtąsias obligacijas leidžiančiai kredito įstaigai;
 - (c) teisinių sandorių, būtinų užtikrinamojo turto grupei tinkamai administruoti ir įsipareigojimų, susijusių su padengtosiomis obligacijomis, padengimo turtu situacijai nuolat stebėti, vykdymu siekiant pradėti procedūras, kad būtų susigrąžintas užtikrinamojo turto grupės turtas, ir įvykdžius visus padengtųjų obligacijų įsipareigojimus likusį tokį turtą perduoti padengtąsias obligacijas išleidusios kredito įstaigos nemokaus skolininko turtui.
4. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos, specialusis administratorius, kai jis yra paskirtas, ir pertvarkymo institucija dėl nemokumo arba pertvarkymo proceso koordinuotų savo veiklą ir keistųsi informacija.

21 straipsnis

Informacijos teikimas kompetentingoms institucijoms

1. Valstybės narės užtikrina investuotojų apsaugą įpareigodamos padengtąsias obligacijas leidžiančias kredito įstaigas teikti 2 dalyje nurodytą informaciją apie padengtųjų obligacijų programas pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtoms kompetentingoms institucijoms. Informacija teikiama reguliariai ir gavus prašymą. Valstybės narės nustato taisykles dėl reguliaraus informacijos teikimo periodiškumo.
2. Pagal 1 dalį nustatytinomis pareigomis teikti informaciją reikalaujama teikti informaciją bent apie šiuos padengtųjų obligacijų programos reikalavimus:

- (a) dvigubo reikalavimo tvarką pagal 4 straipsnį;
 - (b) padengtosios obligacijos neliečiamumą bankroto atveju pagal 5 straipsnį;
 - (c) turto tinkamumą ir užtikrinamojo turto grupės reikalavimus pagal 6–11 straipsnius;
 - (d) užtikrinamojo turto grupės turto atskyrimą pagal 12 straipsnį;
 - (e) užtikrinamojo turto grupės stebėtojo veikimą pagal 13 straipsnį;
 - (f) informacijai investuotojams keliamus reikalavimus pagal 14 straipsnį;
 - (g) padengimo turtu reikalavimus pagal 15 straipsnį;
 - (h) užtikrinamojo turto grupės likvidumo atsargą pagal 16 straipsnį;
 - (i) terminų pratęsimo struktūroms taikomas sąlygas pagal 17 straipsnį.
3. Valstybės narės numato taisykles, pagal kurias padengtąsias obligacijas išleidusios kredito įstaigos nemokumo ar pertvarkymo atveju padengtąsias obligacijas išleidusios kredito įstaigos teikia informaciją apie 2 dalyje nurodytus reikalavimus pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtoms kompetentingoms institucijoms.

22 straipsnis

Kompetentingų institucijų įgaliojimai vykdant padengtųjų obligacijų viešąją priežiūrą

1. Valstybės narės užtikrina investuotojų apsaugą suteikdamos pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtoms kompetentingoms institucijoms visus priežiūros, tyrimo ir sankcijų skyrimo įgaliojimus, kurių reikia vykdant padengtųjų obligacijų viešosios priežiūros užduotį.
2. 1 dalyje nurodyti įgaliojimai apima:
- (a) įgaliojimą suteikti arba atsisakyti suteikti leidimus pagal 19 straipsnį;
 - (b) įgaliojimą reguliariai peržiūrėti padengtųjų obligacijų programą siekiant įvertinti jos atitiktį šiai direktyvai;
 - (c) įgaliojimą vykdyti patikrinimus vietoje ir nuotoliniu būdu;
 - (d) įgaliojimą skirti administracines sankcijas ar nuobaudas ir taisomąsias priemones pagal nacionalines nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę perkeltas 23 straipsnis;
 - (e) įgaliojimą priimti ir įgyvendinti priežiūros gaires, taikytinas padengtųjų obligacijų emisijoms.

23 straipsnis

Administracinės sankcijos ir taisomosios priemonės

1. Valstybės narės nustato taisykles, kuriomis nustatomos tinkamos administracinės sankcijos ir taisomosios priemonės, taikytinos bent šiais atvejais:
- (a) kai kredito įstaiga gavo leidimą leisti padengtąsias obligacijas pateikusi melagingą informaciją ar kitomis neteisėtomis priemonėmis;
 - (b) kai kredito įstaiga nebeatitinka sąlygų, kuriomis leidimas buvo suteiktas;
 - (c) kai kredito įstaiga leidžia padengtąsias obligacijas neturėdama leidimo pagal nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę perkeltas 19 straipsnis;

- (d) kai padengtasias obligacijas leidžianti kredito įstaiga neatitinka reikalavimų, nustatytų nuostatose, kuriomis į nacionalinę teisę perkeltas 4 straipsnis;
- (e) kai padengtasias obligacijas leidžianti kredito įstaiga išleidžia padengtasias obligacijas, neatitinkančias reikalavimų, nustatytų nuostatose, kuriomis į nacionalinę teisę perkeltas 5 straipsnis;
- (f) kai padengtasias obligacijas leidžianti kredito įstaiga išleidžia padengtasias obligacijas, neužtikrintas pagal nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę perkeltas 6 straipsnis;
- (g) kai padengtasias obligacijas leidžianti kredito įstaiga išleidžia padengtasias obligacijas, užtikrintas už Sąjungos ribų esančiu turtu, pažeisdama reikalavimus, nustatytus nuostatose, kuriomis į nacionalinę teisę perkeltas 7 straipsnis;
- (h) kai padengtasias obligacijas leidžianti kredito įstaiga padengtasias obligacijas užtikrina grupės vidaus sukauptų padengtųjų obligacijų struktūra, pažeisdama reikalavimus, nustatytus nuostatose, kuriomis į nacionalinę teisę perkeltas 8 straipsnis;
- (i) kai padengtasias obligacijas leidžianti kredito įstaiga neatitinka bendro finansavimo sąlygų, nustatytų nuostatose, kuriomis į nacionalinę teisę perkeltas 9 straipsnis;
- (j) kai padengtasias obligacijas leidžianti kredito įstaiga neatitinka užtikrinamojo turto grupės sudėties reikalavimų, nustatytų nuostatose, kuriomis į nacionalinę teisę perkeltas 10 straipsnis;
- (k) kai padengtasias obligacijas leidžianti kredito įstaiga į užtikrinamojo turto grupę įtraukia išvestinių finansinių priemonių sandorius ne apsidraudimo nuo rizikos tikslu arba neįvykdo reikalavimų, nustatytų nuostatose, kuriomis į nacionalinę teisę perkeltas 11 straipsnis;
- (l) kai padengtasias obligacijas leidžianti kredito įstaiga neatitinka užtikrinamojo turto grupės turto atskyrimo reikalavimų pagal nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę perkeltas 12 straipsnis;
- (m) kai padengtasias obligacijas leidžianti kredito įstaiga nepateikia informacijos arba pateikia neišsamią ar netikslią informaciją, pažeisdama nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę perkeltas 14 straipsnis;
- (n) kai padengtasias obligacijas leidžianti kredito įstaiga pakartotinai arba nuolat neturi užtikrinamojo turto grupės likvidumo atsargos, pažeisdama nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę perkeltas 16 straipsnis;
- (o) kai padengtasias obligacijas leidžianti kredito įstaiga neatitinka terminų pratęsimo struktūroms taikomų sąlygų, nustatytų nuostatose, kuriomis į nacionalinę teisę perkeltas 17 straipsnis;
- (p) kai padengtasias obligacijas leidžianti kredito įstaiga nepateikia informacijos arba pateikia neišsamią ar netikslią informaciją apie pareigas, pažeisdama nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę perkelti 21 straipsnio 2 dalies a–i punktai.

2. 1 dalyje nurodytos sankcijos ir priemonės turi būti veiksmingos, proporcingos bei atgrasomos ir apimti bent:

- (a) leidimo leisti padengtasias obligacijas atšaukimą;
 - (b) viešą pareiškimą pagal 24 straipsnį, kuriame nurodoma už pažeidimą atsakingo fizinio arba juridinio asmens tapatybė ir pažeidimo pobūdis;
 - (c) įsakymą fiziniam ar juridiniam asmeniui nutraukti pažeidimą ir vengti pakartotinio pažeidimo;
 - (d) administracines pinigines nuobaudas.
3. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad administracinės sankcijos ir taisomosios priemonės būtų veiksmingai įgyvendinamos.
4. Valstybės narės užtikrina, kad, nustatydamos administracinių sankcijų ar kitų taisomųjų priemonių rūšį ir tų administracinių piniginių nuobaudų sumą, kompetentingos institucijos atsižvelgtų į visas šias svarbias aplinkybes (jei yra):
- (a) pažeidimo sunkumą ir trukmę;
 - (b) už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens atsakomybės laipsnį;
 - (c) už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens finansinį pajėgumą, taip pat vertinant pagal bendrą juridinio asmens apyvartą arba fizinio asmens metines pajamas;
 - (d) už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens padarius pažeidimą gauto pelno arba išvengtų nuostolių, jei juos galima nustatyti, dydį;
 - (e) trečiųjų šalių dėl pažeidimo patirtus nuostolius, jei juos galima nustatyti;
 - (f) už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens bendradarbiavimo su kompetentinga institucija lygį;
 - (g) ankstesnius už pažeidimą atsakingo fizinio ar juridinio asmens pažeidimus;
 - (h) visus faktinius ar galimus sisteminius pažeidimo padarinius.
5. Kai 1 dalyje nurodytos nuostatos taikomos juridiniams asmenims, valstybės narės taip pat užtikrina, kad pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos taikytų šio straipsnio 2 dalyje nurodytas administracines sankcijas ir taisomąsias priemones valdymo organo nariams ir kitiems asmenims, kurie pagal nacionalinę teisę yra atsakingi už pažeidimą.
6. Valstybės narės užtikrina, kad prieš priimdamos bet kokį sprendimą skirti 2 dalyje nurodytas administracines sankcijas ar taisomąsias priemones pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos suteiktų atitinkamam fiziniam ar juridiniam asmeniui galimybę būti išklaustam.
7. Valstybės narės užtikrina, kad visi sprendimai, kuriais skiriamos 2 dalyje nurodytos administracinės sankcijos ar taisomosios priemonės, būtų tinkamai motyvuoti ir galėtų būti apskūsti.

24 straipsnis

Administracinių sankcijų ir taisomųjų priemonių paskelbimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad į nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva, būtų įtrauktos taisyklės, kuriomis reikalaujama nepagrįstai nedelsiant apie administracines sankcijas ir taisomąsias priemones paskelbti pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos oficialioje interneto svetainėje.

2. Pagal 1 dalį priimtomis taisyklėmis reikalaujama paskelbti bent sprendimus, dėl kurių nepateikta skundų ir kurie taikomi dėl nuostatų, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva, pažeidimo.
3. Valstybės narės užtikrina, kad skelbiant tokį sprendimą būtų pateikiama informacijos apie pažeidimo rūšį ir pobūdį ir nurodoma fizinio ar juridinio asmens, kuriam skiriama sankcija, tapatybė. Be to, jos užtikrina, kad tokia informacija būtų paskelbta laikantis 4 dalies nuostatų nepagrįstai nedelsiant po to, kai apie tas sankcijas informuojamas tas asmuo.
4. Tais atvejais, kai valstybės narės leidžia skelbti sankcijas, dėl kurių pateiktas skundas, pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos nepagrįstai nedelsdamos savo oficialioje interneto svetainėje taip pat skelbia informaciją apie to skundo nagrinėjimo eigą ir jo rezultatus.
5. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos informaciją apie sankcijas skelbtų nuasmenintą ir laikydamosi nacionalinės teisės bet kuriomis iš toliau nurodytų aplinkybių:
 - (a) kai sankcija skiriama fiziniam asmeniui ir nustatoma, kad asmens duomenų paskelbimas būtų neproporcingas;
 - (b) kai dėl paskelbimo kiltų grėsmė finansų rinkų stabilumui ar vykstančiam baudžiamajam tyrimui;
 - (c) kai dėl paskelbimo būtų padaryta neproporcinga žala atitinkamoms įstaigoms arba fiziniams asmenims (kai tai galima nustatyti).
6. Tuo atveju, kai nusprendžiama paskelbti nuasmenintą sprendimą dėl sankcijos ar priemonės, valstybės narės gali leisti atidėti atitinkamų duomenų paskelbimą.
7. Valstybės narės užtikrina, kad visi galutiniai teismo sprendimai, kuriais anuliuojamas sprendimas skirti administracines sankcijas ar taisomąsias priemones, taip pat būtų paskelbti.
8. Valstybės narės užtikrina, kad bet kokia pagal 2–6 dalis paskelbta informacija pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos oficialioje interneto svetainėje liktų bent penkerius metus po jos paskelbimo. Į paskelbtą informaciją įtraukti asmens duomenys oficialioje interneto svetainėje lieka tik tokį laikotarpį, kuris būtinas vadovaujantis taikomomis asmens duomenų apsaugos taisyklėmis.
9. Pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos informuoja EBI apie visas taikytas administracines sankcijas ir taisomąsias priemones, įskaitant, jei tinka, visus su jomis susijusius skundus ir jų rezultatus. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos gautų bendrą ir išsamią informaciją apie galutinį sprendimą dėl bet kokių skirtų baudžiamųjų sankcijų ir tą informaciją taip pat pateiktų EBI.
10. EBI tvarko administracinių sankcijų ir taisomųjų priemonių, apie kurias jai pranešta, centrinę duomenų bazę. Ta duomenų baze naudojasi tik kompetentingos institucijos ir ji atnaujinama remiantis kompetentingų institucijų pagal 9 dalį pateikta informacija.

25 straipsnis
Bendradarbiavimo pareigos

1. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiautų su bendrąją kredito įstaigų priežiūrą vydančia kompetentinga institucija, laikydamosi atitinkamų toms įstaigoms taikomų Sąjungos teisės aktų.
2. Be to, valstybės narės užtikrina, kad pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiautų tarpusavyje. Bendradarbiaudamos jos, be kita ko, viena kitai teikia visą informaciją, svarbią kitų institucijų priežiūros užduotims, laikydamosi nacionalinių nuostatų, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę.
3. Taikydamos 2 dalies antrą sakinį, valstybės narės užtikrina, kad pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos:
 - (a) gavusios kitos tokios kompetentingos institucijos prašymą, perduotų jai visą svarbią informaciją;
 - (b) savo iniciatyva kitoms kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms perduotų visą būtiną informaciją.
4. Be to, valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytos kompetentingos institucijos bendradarbiautų su EBI įgyvendinant šią direktyvą.
5. Taikant šį straipsnį, informacija laikoma būtina, jei ji gali daryti reikšmingą įtaką padengtųjų obligacijų emisijos vertinimui kitoje valstybėje narėje.

26 straipsnis
Informacijos atskleidimo reikalavimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos savo oficialioje interneto svetainėje skelbtų šią informaciją:
 - (a) su padengtųjų obligacijų emisijomis susijusių priimtų nacionalinių įstatymų, potvarkių, administracinių taisyklių ir bendro pobūdžio gairių tekstus;
 - (b) leidimus leisti padengtąsias obligacijas turinčių kredito įstaigų sąrašą;
 - (c) padengtųjų obligacijų, kurias leista žymėti Europos padengtųjų obligacijų ženklu, sąrašą.
2. Pagal 1 dalį skelbiamos informacijos turi pakakti, kad būtų galima iš esmės palyginti skirtingų valstybių narių kompetentingų institucijų taikomus metodus. Ši informacija atnaujinama siekiant atsižvelgti į visus pasikeitimus.
3. Taikydamos 1 dalies b ir c punktus, pagal 18 straipsnio 2 dalį paskirtos kompetentingos institucijos EBI kasmet pateikia kredito įstaigų ir padengtųjų obligacijų sąrašus.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS ŽENKLINIMAS

27 straipsnis *Ženklinimas*

Valstybės narės leidžia kredito įstaigoms naudoti Europos padengtųjų obligacijų ženklą padengtosioms obligacijoms, atitinkančioms reikalavimus, nustatytus nuostatomis, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę.

V ANTRAŠTINĖ DALIS KITŲ DIREKTYVŲ PAKEITIMAI

28 straipsnis *Direktyvos 2009/65/EB pakeitimas*

Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalis iš dalies keičiama taip:

1) pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės gali didinti 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatytą 5 % ribą iki daugiausiai 25 %, jeigu obligacijos buvo išleistos iki [LB: prašom įrašyti šios direktyvos 32 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytą datą + 1 diena] ir atitiko jų emisijos dieną galiojančioje šios dalies versijoje nustatytus reikalavimus arba jeigu obligacijos atitinka padengtųjų obligacijų apibrėžtį pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 20XX/XX* 3 straipsnio 1 punktą.

* [LB: prašom įrašyti nuorodą į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) .../... dėl padengtųjų obligacijų emisijų ir viešosios priežiūros, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2009/65/EB ir 2014/59/ES (OL C [...], [...], p. [...])].“;

2) trečia pastraipa išbraukiama.

29 straipsnis *Direktyvos 2014/59/ES pakeitimas*

Direktyvos 2014/59/ES 2 straipsnio 1 dalies 96 punktą pakeičiamas taip:

„96) padengtoji obligacija – finansinė priemonė, kaip nurodyta jos emisijos dieną galiojančios versijos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/65/EB* 52 straipsnio 4 dalyje, išleista iki [LB: prašom įrašyti šios direktyvos 32 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytą datą + 1 diena], arba padengtoji obligacija, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 20XX/XX** 3 straipsnio 1 punkte;

* 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).

** [LB: prašom įrašyti nuorodą į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) .../... dėl padengtųjų obligacijų emisijų ir viešosios priežiūros, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2009/65/EB ir 2014/59/ES (OL C [...], [...], p. [...])].“.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

30 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

Valstybės narės užtikrina, kad padengtosioms obligacijoms, išleistoms iki XX [LB: prašom įrašyti šios direktyvos 32 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytą datą + 1 diena] ir atitinkančioms jų emisijos dieną galiojančios versijos Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalyje nustatytus reikalavimus, nebūtų taikomi šios direktyvos 5–12, 15, 16, 17 ir 19 straipsnių reikalavimai, tačiau jas būtų galima toliau iki jų termino laikyti padengtosiomis obligacijomis pagal šią direktyvą.

31 straipsnis

Peržiūra ir ataskaitos

1. Iki XX [LB: prašom įrašyti šios direktyvos 32 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytą datą + 3 metai] Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su EBI, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje įvertina, ar padengtąsias obligacijas leidžiančioms trečiųjų valstybių kredito įstaigoms ir padengtųjų obligacijų investuotojams būtų galima nustatyti lygiavertiškumo sistemą, atsižvelgiant į tarptautinius padengtųjų obligacijų srities pokyčius, visų pirma teisės aktų sistemų pokyčius trečiosiose valstybėse.
2. Iki XX [LB: prašom įrašyti šios direktyvos 32 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytą datą + 3 metai] Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su EBI, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl šios direktyvos įgyvendinimo investuotojų apsaugos lygio atžvilgiu ir padengtųjų obligacijų emisijų pokyčių Sąjungoje, įskaitant:
 - (a) leidimų leisti padengtąsias obligacijas skaičiaus pokyčius;
 - (b) laikantis nuostatų, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, ir Reglamento (ES) Nr. 575/2013 129 straipsnio išleistų padengtųjų obligacijų skaičiaus pokyčius;
 - (c) padengtųjų obligacijų emisijas užtikrinančio turto pokyčius;
 - (d) užtikrinimo priemonių perviršio lygio pokyčius;
 - (e) tarpvalstybines investicijas į padengtąsias obligacijas, įskaitant vietos ir užsienio investicijas iš trečiųjų valstybių ir jose;
 - (f) padengtųjų obligacijų emisijų numatant terminų pratęsimo struktūrą pokyčius.
3. Taikydamos 2 dalį, valstybės narės iki XX [LB: prašom įrašyti šios direktyvos 32 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytą datą + 2 metai] pateikia Komisijai informaciją pagal a–f punktus.

32 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip [įrašyti datą: įsigaliojimo data + 1 metai] priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Šias nuostatas jos taiko nuo [įrašyti datą: ta pati kaip pirmoje pastraipoje + 1 diena].

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

33 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

34 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas